

ശ്രീ

കേരളീയഭാഷാകൗസലവധവാഹിനി.

കേരളവർമ്മ

വലിയകോയിത്തമ്പരാൻ

തിരുമനസ്സിലെ സംസ്കൃതകൃതിയെ

ചു ന ക്ക റെ

ഉണ്ണികൃഷ്ണവാതുർ

ഭാഷാന്തരമെഴുത്ത് അച്ചടിപ്പിച്ചത്.

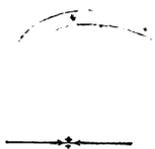
ഒന്നാം പരിഷ്കാരം—൧൦൦൦.

ARYA-KALPA-DRUMAM PRESS,
MANNAR,
1083.

ഉടമ്പത്രം മറ്റേയില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾ വ്യാജനിമിത്തമൊകുന്നു.

ശ്രീ

കേരളീയ ഭാഷാകൗസലവലാപി.

കേരളവർമ്മ

വലിയകോയിത്തമ്പരാൻ

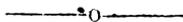
തിരുമനസ്സിലെ സംസ്കൃതകൃതിയെ

ചു ന ക ള ൈ

ഉണ്ണികൃഷ്ണവാര്യർ

ഭാഷാന്തരമെഴുത്ത് അച്ചടിപ്പിച്ചത്.

ഒന്നാം പരിഷ്കൃതി കാപ്പി—൧൦൦൦.

ARYA-KALPA-DRUMAM PRESS,

MANNAR,

1083.

മുദ്രണാൻ മദ്രാസിലുള്ള വസ്തുക്കൾ വ്യാജനിമിത്തങ്ങളാകുന്നു.

✽ സമുച്ചിതം. ✽

ഇതിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥകർത്താവായ
മഹാമഹിമയ്ക്കീ

കേരളവർമ്മ

വലിയകോയിത്തമ്പരൻ
തിരുമനസ്സിലെ ഉപ്പാങ്ങുകളിൽ,
തിരുമനസ്സിലേക്ക് എന്റെ പേരിലു-
ള്ള ആശ്രിതവരൻസല്യത്തിന്റെ-
യും, എനിക്ക് അവിടുത്തേക്കറി-
ച്ചുള്ള ഭക്തിബലമാനാദികളുടെ-
യും ജ്ഞാപകമായി അനുവാദ-
പ്രകാരം “കേരളീയഭാഷാ-

കംസവധചംപു,, എന്നു

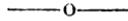
നാമകരണം ചെയ്തു,
ഈ പുസ്തകത്തെ
സമ്പന്നയംസ-
മുപ്പിക്കുന്നു.

ആതിരൻ ഉണ്ണികൃഷ്ണവായ്പ്.

16 (1) 1960
കേരള സർക്കാർ
പുസ്തകശാല,
തൃശ്ശൂർ

മഹാമഹിമശ്രീ

കേരളവർമ്മാ സി. എസ്സ്. ഐ., എം. ആർ.
എ. എസ്സ്., എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്.,
വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ
സർട്ടിഫിക്കറ്റം.

തിരുവനന്തപുരം
൧൭. ൧൦. ൨൩.

എന്റെ കൃതിയായ “കംസവധചര്യ” എന്ന സംസ്കൃതകാവ്യത്തെ നല്ല വ്യക്തനനം കവിയും ആയ ചന്ദനക്കര വൈദ്യൻ ഉണ്ണികൃഷ്ണവായ്പർ മണിപ്രവാളത്തിൽ പരിവർത്തനം ചെയ്തുകൊടുത്ത “കേരളീയഭാഷാകാവ്യചര്യ”, വളരെ നന്നായിരിയ്ക്കുന്നു. വിശിഷ്ട ഗദ്യങ്ങൾക്ക് ഒരു ചമയ്ക്കാരാശീശം വരുത്തിയിട്ടുള്ളതിന് ഏറ്റവും ശ്ലാഘ്യതയുണ്ട്. ഇതിലും അധികം സംസ്കൃതപദപ്രയോഗങ്ങളുള്ള ഭാഷാചര്യകളെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും പരീക്ഷകൾക്കും പാഠപുസ്തകങ്ങളാക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഇതിനേയും ഒരു ടെക്സ്റ്റ് ആക്കുന്നതിന് ആക്ഷേപമുണ്ടാകാനിടയില്ല. ഇതിനെ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ വായിച്ചു രസിയ്ക്കുന്നതിന് സഹൃദയന്മാർ പലരും ഉണ്ടാകുമെന്ന് വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തെ മുദ്രകർത്താവായ എന്റെപേര് സമർപ്പിയ്ക്കുന്നത് എനിയ്ക്ക് സന്തോഷം തന്നെ.

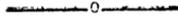
കോളവർമ്മാ.

മഹാരാജമാന്യരാജശ്രീ

മാവേലിയ്ക്കര ഉദയവർമ്മതമ്പുരാൻ ബി. എ.

തിരുമനസ്സിലെ

സർട്ടിഫിക്കറ്റു്.

ചുനക്കര കൃഷ്ണവായ്ക്കരുടെ “കേരളീയഭാഷാകാസവധചം
പു, ഞാൻ വളരെ സന്തോഷഭരതാടെ വായിച്ചു. കവിതാവി
ഷയത്തിൽ വായ്ക്കു് സാമാന്യം പരിചയം ഉണ്ടെന്നു് പതിന
ബുവഷം മുമ്പിൽ ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതി ആകുന്നു.
എന്നാൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഇത്രയും സാമർത്ഥ്യം ഉ
ണ്ടെന്നു് എനിയ്ക്കു് മനസ്സിലായിട്ടു് അധികം നാൾ ആയില്ല.
വായ്ക്കരുടെ കവനത്തിനുള്ള അക്ലിഷ്ടത വാസന്തികസ്വപ്നത്തി
ലും കേരളീയഭാഷാകാസവധചംപു,വില്പം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.
കവിതയ്ക്കു് ഒരു പ്രത്യേകമായ ആസ്വാദ്യത ഉണ്ടു്. ഇതു ചംപു
ഇംഗ്ലീഷുപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഉപഭാഷയിൽ ഒരു പാഠപുസ്തക
മോ മലയാളമുഖ്യപരീക്ഷയ്ക്കു് ഒരു പാഠപുസ്തകമോ ആയിരിപ്പാ
ൻ തക്ക യോഗ്യത ഉള്ളതാകുന്നു.

മാവേലിക്കര,
൧൦൮൩ ഇടവം ൧൯൦൯. }

എം. ഉദയവർമ്മാ.

മഹാരാജമാന്യരാജശ്രീ

പുനഃശ്ശരി നമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മാ അവർകളുടെ സട്ടിഫിക്കറാട്.

കേരളീയഭാഷാകംസവധചം എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഞാൻ വായിച്ചു നോക്കി. ഇത് സംസ്കൃതഭാഷാസമ്പ്രദായത്തിന് വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ മലയാള ഭാഷയെ ഉപയോഗിച്ചുനിർമ്മിച്ചതല്ലെന്ന മലയാളികൾക്ക് പാഠ്യസ്തുതമാക്കി വയ്ക്കു തക്കതാണെന്ന് കാണുന്നു. പ്രൗഢമായ മൂലഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ വിട്ടു കളയാതെ ഇരിപ്പാൻ തർജ്ജിമക്കാർക്ക് നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഇതിൽ ഇത്രയും സംസ്കൃതപദങ്ങളേതന്നെ വയ്ക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമുണ്ടാകുന്ന തല്ലായിരുന്നു. ശ്രീഷ്ടങ്ങളായ സംസ്കൃതപദങ്ങളെ, മലയാളപദങ്ങളേക്കാ ണ്ട് വിവർത്തിക്കുന്നതു ഭഗ്യാധമാകുന്നു ചിലതു അസാധ്യംതന്നെ എന്നും പറയാം. ഒരു കാവ്യത്തെ തർജ്ജിമചെയ്യുമ്പോൾ അതിലുള്ള ഭംഗിയും, വ്യാഖ്യാ ന്മങ്ങൾക്കും പാടുള്ളടത്തോളം കുറവുവരാതെ കഴിയുന്നതെന്നും ച്യവസരങ്ങൾ രാജാക്കന്മാർക്ക് അവകാശം കൊടുക്കരുതെന്നും ഉള്ള തത്വത്തെ ഈ തർജ്ജിമക്കാർക്ക് നല്ലപോലെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഹൃദയന്മാർക്ക് കാന്താസമ്മിതതയാ അറിവിനെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക എന്ന മുഖ്യപ്രയോജനം ഈ ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു ധാരാളം സാ ധ്യമാകും. ആകയാൽ താഴെയുള്ള ക്ലാസുകളിൽമാത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ള കുട്ടികളേക്കാൾ അല്പം ഉയർന്നുപോകുന്നവർക്കു കൂടികൾക്കാണു ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപയോഗപ്പെടുക.

വേണ്ടസ്ഥാനത്തിൽ ഉചിതപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നതായ സംസ്കൃ തം അധികമായിപ്പോയി എന്നുള്ള ആക്ഷേപത്തിനു അവകാശമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

ഗദ്യങ്ങളിലും പദ്യങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ശയ്യമുതലായ ഗുണങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യേകം രുചികരങ്ങളായിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിച്ചതു നല്ലവണ്ണം ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു,

പട്ടാമ്പി, } നീലകണ്ഠശർമ്മാ.
 ൧൦൮൩ മിഥുനം ൧൩. }

ആമുഖോപന്യാസം.

ഒരു സംസ്കൃതഗ്രന്ഥത്തെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുന്നതിന് തക്കതായ പഠിപ്പോ കവനസാമർത്ഥ്യമോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല, ആ തിരുമനസ്സിലെ പ്രീതിലാഭം ഒന്നിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ രജ്ജിമയ്ക്ക് ഞാനാരംഭിച്ചത്. എന്നാൽ ആദ്യമായി ഇതിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥത്തെ എടുത്തുനോക്കിയപ്പോൾ തന്നെ ശ്രേണീശലോകം കൂടാതെ ശബ്ദാത്മാലങ്കാരാദികളേയും അനേകാർത്ഥങ്ങളേയും വളരെ ഭംഗിയായി അടുക്കിച്ചേർത്തിരിയ്ക്കുന്നു. ആ മഹാനുഭാവന്റെ കൃതിയെ ശരിയായ ഭാഷാപദങ്ങളേക്കൊണ്ടു് രജ്ജിമ ചെയ്തു എന്നുള്ളതു് മനദമനിയായ എന്നാൽ സാധ്യമല്ലെന്ന് ബോദ്ധ്യംവന്നു. എങ്കിലും സ്വഭാവമധുരങ്ങളായ അതിലെ പദങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ചീത്തയെങ്കിലും ചില മലയാളപദങ്ങളേ കൂട്ടിക്കെട്ടിയാൽ “മുല്ലപ്പുവോടു ചേർത്തൊന്നാൽ വല്ലനാരും ശിരസ്ഥമാം,” എന്നതുപോലെ “ഇതിനും മാനുസ്ഥാനം ലഭിച്ചേക്കാം,” എന്നാഗ്രഹിച്ചു് ഗുരുക്കന്മാർക്കൊണ്ടു് ഈ വിധത്തിൽ എഴുതിത്തീർത്തു എന്നേ ഒള്ളു. വാസ്തവമായി “വിജ്ഞാനം രജിനദിച്ഛേ വിജ്ഞാനം സാധുവായ്തു,” എന്നുള്ള ആപ്തവാചനംപോലെ “ഇതിനെസ്സംബന്ധിച്ചു് അഭിജ്ഞാനങ്ങളുടെ അന്തർഗ്ഗതം ഇന്നതാണ്,” എന്നറിയുന്നതുവരെ കുറച്ചു് കണ്ഠിതം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാമല്ല, പിന്നീടു് ഒന്നാമതായി കവികലശിരോരത്നമായ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഇതിനെക്കുറിച്ച് അഭിനന്ദിയ്ക്കുകയും അച്ചടിച്ചുപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു് അനുകമ്പയോടുകൂടി അനുവാദംതന്നു് സഹായിയ്ക്കുകയും, മാനുസ്ഥാനം മറ്റൊരിക്കലും “ഇതു് നന്നായിരിയ്ക്കുന്നു,” എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ “എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം

ഇതിന്റെ ജനനവും സഫലമായി,, എന്നുതന്നെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ തജ്ജിമയിൽ അനേകാത്മങ്ങളായ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളോട്, ശരിയായ ഭാഷാപദങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടും ആയതു കൊണ്ടും പ്രായേണ വൃത്താനുവൃത്തമായും പദാനുപദമായും ഇരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വിചാരംകൊണ്ടും ഗീർവാണപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചായി തീർന്നതാണെന്നും മഹാത്മാക്കൾ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

ഇതിലെ ഗദ്യങ്ങൾക്ക് "ഭാഷാഭൈരവചരം, വില്പനകളുടെ രീതിയെ തന്നെയാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അതിലെ ദണ്ഡുകൾക്ക് നാലുചരണങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ മൂന്നുചരണങ്ങളിലായിട്ട് മൂലഗദ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം അടങ്ങിയതുകൊണ്ടും, മണിപ്രവാളദണ്ഡങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതായ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇതേവരെ കണ്ടും കേട്ടും അറിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടും നാലാമത്തെ ചരണം ചേർക്കുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല.

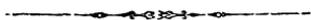
ഈ തജ്ജിമയെ മുഴുവൻ മൂലഗ്രന്ഥത്തോടുചേർത്ത് പരിശോധിച്ചു കണ്ടിരുന്നതിനായി, ഒഴിച്ചുകൂടാത്തവരായ അനേകകാലഭരണങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എനിക്കുവേണ്ടി വിശ്വദീപ്യ സമയത്തെ ചിലവുചെയ്തിട്ടുള്ള "മാവേലിയുടെ" "ഉദയവർമ്മ,, തമ്പുരാൻ ബി. എ. തിരുമനസ്സിലെ,, അപാരമായ കരുണയ്ക്ക് ഹൃദയപൂർവ്വമായ എന്റെ അനവധി വന്ദനം തന്നെ പ്രതിഫലിച്ചുപോയി പരിണമിക്കട്ടെ.

നല്ലകൃത്യങ്ങൾമേൽക്കുന്ന അനേകകാലികൾ കർമ്മിത്തരണതിനോടൊന്നായി ഈ പുസ്തകനിർമ്മാണവിഷയത്തിലും സഹായിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ സതീർത്ഥൻ ഹരിപ്പാട്ട് വൈദ്യൻ "ചക്രപാണിവാർത്ത,, അവർകളുടെ സൗഹൃദത്തെയും കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

എസ്. ഗ്രന്ഥകർമ്മ.

കേരളീയഭാഷാ

കംസവധം.

കവിഃ ശ്രീഗണപതയേ നമഃ അവിഷ്ണുതസ്തു.
ശ്രീമൽ ഗുരുചരണാരവിദാദ്യാം നമഃ

ഉപക്രമം.

അംഭോജാസനമുഖ്യദേവനിവഹൈ-
സ്സംസേവ്യമാനം സഃ
കരഭോൽഭൂതിമുഖാമലാശായമന-
സ്സേനവർണ്ണപത്മസ്ഥിതം
ഭംഭോളിപ്രഭമാന്തിശൈലദലനേ
ശ്രോണീതടാധീശ! ഹേ!
ശംഭോ! നിൻപദപത്മമൈന്നമകമേ
തോന്നിക്കണേ ശമ്ഭം.

൧

പുഷ്പകുമാരനായ മൽഗുരുവരൻ
ശ്രീ രാജരാജാഹപയൻ
നൽപീയൂഷകരൻ നിതാന്തവിമലൻ
സർവ്വജൈമുഡാമണിഃ
സസ്താധീശപുരാവ്യയായ പുരിയിൽ
പുണ്ണേന്ദ്രവൽ ഭാസതേ
തല്പാദങ്ങളം മമാന്തരംഗഗതമാം
ധ്യാനത്തെ മദ്ദിക്കണം.

൨

കേരളീയഭാവം

അച്ചാംഗവൈദ്യകാഹോലധിമന്മനംചൈ-
യ്യിഷ്ടാനരൂപമൃതം സരസം ഗൃഹീതം
ശിഷ്ടാഗ്രഗണ്യന്തിനേ ജനതയ്ക്കു നരകി-
അച്ഛാമയജ്ജൈയശേഷമകറിടുന്ന.

൩

സമ്പത്യാ ദേശികോരം മമ ധരണിപതീ
രാജരാജനമേററം
കമ്പനേചേതുമാവണ്ഡലസദൃശലസൽ-
സൽപ്രതാപാവ്യനായം
അൻപോടേവക്മാത്ഥപ്രഥിതഗുണഗണൈ-
രേകിയം മോദദാരം
സമ്പൂണ്ണത്രിയശസ്സായ് ചിരതരമിതുപോൽ
വാഴണേ ശുലപാണൈ!

൪

അപ്പണ്യരാശിസഹജൻ ഭൂവനപ്രസിദ്ധ-
നിപ്പാരിലുള്ള കൃതികൾക്കൊരു ദിവ്യരത്നം
ചിൽപുരുഷന്റെ പദപങ്കജസേവയൊന്നിൽ
താല്പര്യമാൻ വിലസുന്നിഹ കേരളാവ്യൻ.

൫

ശ്രീമൽ കേരളവർദ്ധഭൂമണനിൽ
തിങ്ങിക്കളിക്കുന്നൊരാൾ-
സ്ത്രീമാതീതമഹതപമൊക്കെയറിവാ-
നാരിന്നു ഭൂമണ്ഡലേ?
കാമംപോൽ ചിലതൊക്കെയോതുവതിനാ-
നാഗേശനോ വ്യാഴമോ
കാമിച്ചാലമസാജ്യമേവ പുനരീ
ഞാനെങ്ങിനേ ശക്തനാം?.

൬

തന്മാദൃശൻ “മഹിതകേരളകാളിദാസ”-
നിത്യാഖ്യയോടു പുകൾപൊങ്ങിയ സൽകവീന്ദ്രൻ
തീത്തോരു കംസവധചംപുവിലൊടുഭാഷ
ചേർത്തിട്ടുവാൻഹരിതാ തുടരുന്ന മന്ദൻ.

൭

പ്രേരഡിപ്പെട്ടൊരു രാജഹംസപദവി-
ന്യാസംകൊതിച്ചുഗണേ

ചാപ്പാ കാകകിശോരനോട്തിരിട്ടു-
 നീവിഡ്ഢിയെന്നാകിലും
 പത്രീന്ദ്രന്റെ ഗഹതപരോത്തു ശലഭം
 പൊങ്ങാതിരിയ്ക്കുന്നുവോ?
 ധാത്രീന്ദ്രൻ പുനരിത്ഥരോത്തു മമ ചാ-
 പല്യം ക്ഷമിക്കേണമേ.

൮

—:0:—

ഭഗവതഃപദം.

ക്ഷേമത്തേ ഭുവനത്തിനേകി യമരീ-
 സീമന്തമകതാമണീ-
 യോഗത്താലധികോജ്ജ്വലൽപനേഖ-
 ശ്രേണീമയുഖാഗ്രമായ്
 പാദത്തേ പണിവോക്തീതധിംബണം
 വാക്പാടവം ചേരന്തഴും
 ശ്രീമത്താം ഗിരിശന്റെ പുണ്യനിവഹം
 ശ്രീയേരണം നിഷ്കളിത്.

൧

ഗോപന്മാർക്കുപകാരമായ കപടം
 ചെല്ലൊല്ല ഗോവിന്ദ! നീ-
 യേവം നന്ദനിയുക്തനെകിലുചൊഴി-
 ക്കാഞ്ഞിട്ടുചെറുപ്പം പുനഃ
 മോദിച്ചുചൊഴിക്കാകം ന കൃതവൻ
 കോപിയ്ക്കൊലാ താതനെ-
 ന്നോതും കൈതവബാലകൃഷ്ണനിശം
 ചുറ്റുവോ മംഗളം.

൨

ശ്രീകാന്തൻ വാസുദേവൻ ശകടബകമുഖൻ
 ബാലഹത്യാഭിയാൽ ഭൂ-
 ലോകത്തിൽ ഭീതിയേരുന്നതിന്ന വിരുത്താം
 കുംഭാഭൂതാനൊടുക്കി

ഏകാന്തം ശോപനാമീമണിതതിയെ രമി-
 പ്പിച്ചു ലീലാവിശേഷൈ-
 സ്സാകം രാമേണ നന്ദാലയമതിലനമോ-
 ദിച്ച ശോഭിച്ചു മൂന്നം.

൩

അക്കാലത്തിലയോക്ഷജ്ഞൻറ നിയന-
 ത്തിന്നേററമുല്കതനാ-
 യൊക്കാഞ്ഞിട്ടതിലൊന്നമക്ഷമതിയാം
 കംസൻ തചിയുക്കുംവിയെന
 ദിക്കാകെപ്പുകഴുന്ന നാരദമുദ-
 ക്കൽകണ്ടു മാനിച്ചു തം
 മജ്ജാലുദ്ധതമായവാക്യമൃഷിയോ-
 ദേവം പറഞ്ഞുകദാ.

൪

ത്രൈലോക്യസ്ഥിതവാത്സയൊക്കെയറിവാ-
 നിപ്പോൾ തരം ചേർത്തതാ-
 മാപോകാൽ ഭവതോ യതീന്ദ്ര! നിതരാം
 സന്തുഷ്ടനായിന്നു ഞാൻ
 വാഴ്ത്തുന്നില്ലയൊ മൽഗുണങ്ങളുഖിലം
 ലോകങ്ങളെല്ലാടവും
 ചേർത്തു നമ്മുടെ ബാഹുവിക്രമവശാൽ
 ഭീതിപ്പെടുന്നില്ലയോ?.

൫

ആസ്താമതിങ്ങതിന സംശയമില്ലതെല്ല-
 മാസ്സേ ഘന്യതരമൊന്നറിയേണ്ടതന്ത്ര്യൽ
 അന്യദധത്തിന ജനിച്ചിതുപോൽ മുക്കുൻ
 ക്വാസ്സേ സഗ്രഹമിഹ യാദവബാലമുരൻ

൬

അംലാരിഷ്ടഗുണാവർത്തപ്രലംബാദിമഹാസുരാൻ
 അയച്ചുഞാൻ രാദധാർത്ഥം-കണ്ടേനില്ലവരേ പുനഃ.

൭

ശ്യാംലാവാടകൾകൊണ്ടു നാരദനുമു-
 പ്രോത്സാഹയന്നു ചിവാ-
 നാഘോഷിപ്പതിനില്ല ശക്തി മമ ഹേ!
 ഭോജേന്ദ്ര! യഷ്ടൽഗുണാൻ.

രാകാചന്ദ്രമരീചിയോടു പടവെ-
ട്ടീടും ഭവൽകീർത്തിത-

നോഘത്താലതിയെന്തമായ് ത്രിഭവനം
മറെറന്തുചൊല്ലേണ്ടുതാൻ.

വു

ഭവദീപ്തോദനം സുരസഭയിൽ വിദ്യാധരികളാ-
ലവിമരിന്നു ഗീതം ഭയതരജനായ് കേട്ടു സുരരാട്ട്
അവിത്രാന്തം ചിന്തിച്ചുഥ ഭഗമുഖോദ്യുതജഭവാം
സ്വബന്ധനാമാപൽപരിണതിമന്യൈതാമൃതിതരാം.

ൻ

പരമിനിയൊരു ഗോപ്യം പൃഥ്വീസി തപം ഭവനം
സരസമിതരിയിച്ചാൻതന്നെ ഞാനിന്നു വന്നേൻ
പരകുശലമിമരിഷണവൻ പാർത്തു പത്മം
വദതി നസ്യഹൃദം ചേദായവൻ മൂഢനത്രേ.

ഥ

ഗോവിന്ദൻ നിൻവിലേധി കപടപശുപനായ്
നന്ദഗേഹത്തിൽ വാഴു-
ന്നാവിദ്വാൻ പൃതനാദീംസ്സുവദൃതകജനൻ
ധർമ്മരാജന നരകി .
സവ്യാജം ശീശ്യമേനം നിജപുരിയിൽ വരു-
ത്തിട്ടുമാച്ചു ഹിംസാം
ചെയ്യാനുള്ളൂമേ തേ നയൊടു തൃപതേ!
സാന്വൃതം യുഗ്മമല്ലേ?

ഥ

ശ്ലോ.

ഇതിശിരമരളം നളിനാസനസുത യതികലതിലകം ന
ദിച്ചധികം. തൽസ്മൃതികേട്ടതി തുഷ്ണൻഖലമതി കംസമഹിപ
തി കരുകൊടുടനെ. തത്രഭവാനാ നാരദമാമുനി യാത്രപറഞ്ഞു
മറഞ്ഞൊരുശേഷം. നിജഭടനിധനം ചെയ്യാരു ശൗന്ദരരൂപകാ
രത്തിൻ പ്രതികാരത്തെ ന ചിരാൽ കർത്തും നിശ്ചിത്യാസെന്ത.
ദേവകി വസുദേവാദികളാമ ദ്രേവൻതന്നുടെ പക്ഷക്കാരെ കാശ
ഗാരെ നിതരാം ബലധാ സൽകൃമനീതി വിശാരദനാകു നപൂര
പുനരാഹ്ലയാഗ്രേ, മാപമഹോത്സവ കൈതവമോതി ശ്ലോപ

ജനാധിപനന്ദാദികളൊടു സാകം സാഗ്രജമാനേതും താ മായവ
മാദിഗഭേനം സൃജനം. ൧

ചിരായ ഗോവിന്ദദിദക്ഷുവാമിവാൻ
മുരാദിദക്തൻ ഗൃപഭീതികാതരൻ
രൊജ്ഞയെസ്യവ ലഭിയ്ക്കയാൽ തദാ
പരാത്മതോഷേണ നടന്നു സതപരം. ൧൨

ബ്രഹ്മസേനിരഥ ശ്യാരിനിഗ്രഹൈ
വ്യഗ്രബുദ്ധിയുടനഗ്രനിശ്ചയൻ
നിത്യമാത്മഹിതകൃത്യസാധകാ-
നിത്യവാച നിജമന്ത്രിപുംഗവാൻ. ൧൩

ദൃഢാന്തം നാരദൻചൊന്നതു സപദി ധരി-
പ്പിൻ മൗമാത്യരിപ്പോൾ
വഞ്ചനൈ വാസുദേവൈ പ്രജപതിദിവനെ
മുപയോദ്യുക്തരായി
അത്രൈതാവാനയിപ്പാൻ കപടമൊടുനിയോ-
ഗിച്ചു ഞാൻ ഗാങ്ങിനേയം
തത്താദൃഗ് ബാലാഹിംസയ്ക്കു ചിതപരികരം
നിങ്ങൾ ബന്ധിയ്ക്കുവേണം. *
൧൪

രംഗം സംഗരകേളിയോഗ്യതരമാ-
യാലോച്യ നിർമ്മിക്കണം
ഭോഗ്യാ വെബെതിശൊത്ത മാളികകളും
തുംഗങ്ങളായ് ചുറ്റിലും
അസ്തൽപക്ഷഗരായ ഭൂപതികളേ
ദൂതൈന്നിമന്ത്രിക്കണം
ചെമ്മേ ചാപമഹോത്സവഞ്ച മഹിതാ-
ഘോഷം തുടങ്ങിയ്ക്കണം. ൧൫

ഹൃദയം മായവസീരിണൈ കവലയാ-
പീഡാപ്യനാഗേന്ദ്രനേ
യന്താവസമരംഗണസ്യ നടയിൽ
സന്നദ്ധമാക്ഷീടണം

മാഞ്ഞൊരാദികൾ മുഷ്ടിയുലയതൂര-
ന്മാരാകുമസ്തുൽഭൈടെ-
രേണങ്ങൾക്കു മൃഗാധിപൈരിവ തയോ-
സ്സംഗ്രാമമുണ്ടാകണം.

൧൩൬

ആദിശൈവം ഭൂമിപൻ നീതിശാസ്ത്രം
വേദിച്ചേറെ പ്രൈശഡരം മന്ത്രിവർത്തുൻ
ആ ദൈത്യാരിലുപംസനം പേട്ടുളമോത്തു
മോദിച്ചേററം പ്രാപ്തവാൻ തൃപ്തിഭാരം.

൧൩൭

ദ്രാക്രൂരൻ കംസഗേഹാൽ തദരേ മുരരിപോ-
മ്ബന്ദിരംനോക്കി വേഗം
നിഷ്ക്രയാത്യന്തഭക്ത്യാ പദനളിനയുഗം
തസ്യ ചിത്തത്തിലോത്തു
വിപ്ലവാൻ ശങ്കിച്ചുപേടിച്ചതുക്കളൊഴിയുമാ-
രീശപരാപേക്ഷചെയ്തും
ദൈവ്യം മാർഗ്ഗസ്യ പോകുംവഴി കിമപി ധരി-
ച്ചില്ലൊരോരോവിചാരാൽ.

൧൩൮

വീക്ഷിപ്പനോ നാരസിജായതനേത്രനേ ഞാൻ
പൂജിപ്പനോ പദസരോജയുഗം തദീയം
ജീവിപ്പനോ പുനരതേവരെ ഹന്ത ഞാനെ-
ന്നാദിപ്രചിന്തിതശതൈ സ്സ നയിച്ചു മാർഗ്ഗം.

൧൩൯

ഗദ്യം.

ദ്രാക്രൂര സതു സുതൃതി മഥമതിചോദി. തെജന്തരെയിളകി മ
റിഞ്ഞുവരുന്നൊരു ഭക്തിരസാമൃത പാരാവാദ തരംഗപരമ്പര ത
രസാ തന്നെ പ്രേരിയ്ക്കുംപോൽ സരസം ഗമൻ ഗാദിനിത
ന്നുടെ തനയനതുമഹൻ. ഇന്ദ്രാനുജപദ വിന്യാസാദതി ധന്വനം
പരിതഃ പരിപൃതം മുഹൂരിന്ദ്രമുഖാമര്യുന്ദൈവ്യാഭ്യം വൃന്ദാവന
മെന്നുള്ളൊരുദേശമ മന്ദാനന്ദനിമഗനന്യാസീൽ. തത്ര ച ലോ
കത്രീതയേശ്വരനെ ചിത്രതരണി വിഹാരസ്ഥാനാ നൃങ്ങോടി

ങ്ങോടക്കിചലിപ്പി ചെപ്പുക്കും കുതുകാൽ നോക്കിക്കണ്ടും പുള്ളി
 നിചോളിതതനവായ് തന്നുടെ കരയുഗളത്തെ മുക്കളിതമാക്കീട്ടുള്ള
 വററവയെ തൊഴുതുംകൊണ്ടും. ഹരിചരണാംബുജരേഖാകിതമാം
 പൊടിപടലത്തിലുരുണ്ടുപിരണ്ടു. മത്തൻപോലെ മുശുൻപോ
 ലെ പേത്തുമാങ്ങു നവനതുപോലയു മന്ത്യാനന്ദാവേശനിമിത്തം
 തന്നതന്നെ മറന്നും ക്രമശോ ഭക്തപ്രിയനുടെ ഭവനസമീപം
 ഭക്തപ്രവരഃ പ്രവിവേശസന്ത.

൨

ശ്രോത്രാനന്ദമായ കൃഷ്ണചരിതം
 മോദന പാടുന്ന സൽ-
 ഗോത്രാപാലരൊടൊത്തു വത്സനിനദം
 കേട്ടേറമുൽക്കണ്ഠയാ
 സ്വന്താ ചാടിവരുന്ന ഗോക്കളെയുടൻ
 കെട്ടിക്കറപ്പാൻ ചഴ-
 നെത്തും ഗോപികളോടു തൽകടികളെ
 സായം സ സന്ദൃഷ്ടവാൻ.

൨൦

അവിടെ വാഷികശാരദനീരദ-
 മരവികളാകിയ മാധവസീരിണൈ
 ഭൂവി പുരഃ കനകാഞ്ജനവാസസാ-
 വവനലോകത പുണ്യപയോനിധിഃ.

൨൧

കാളം കാർമ്മേലകാന്തിപ്രചുരിമ കലരം
 കായശോഭാ മുരാരേ-
 മേളിച്ചേറ്ററം മൂണാളീരുചിനിചയമുഷാം-
 ഗതപിഷാ സീരപാണേഃ
 കാളിന്ദീ ഗംഗയിൽചേന്നുളവതിലുളവാം
 ഭംഗിയേ പൂണ്ടു തസ്തിൻ
 നീളുന്നകൂരനേത്രം മുഴുകി ലഘുതരാ-
 മദപയാനന്ദമാൻ.

൨൨

ഗാന്ദിനേയമഥ ദൂരമതിൽ താൻ
 സ്വന്ദനാവേതരിച്ചു നമന്തം

ചെന്നപ്പോഴേക്കു നെടുമുടിപ്പാലം-
തന്നമല്ല കരുണകേന്ദ്രം പുനർനാർ.

൨൩

ചോദിച്ചപ്പോൾ സമാധാനം കൈപിടിച്ചു
മോദിച്ചു തന്നാലയേ കൊണ്ടുപോയി
പൂജിച്ചപ്പോൾ നന്ദഗോപൻ പുനസ്സം-
മാനിച്ചുവെന്ന് കൈതുകീ കൃഷ്ണൻചെ.

൨൪

ഉണ്ടാക്കുന്ന ഭവത്സമാഗമമിനി-
യുക്തസന്തോഷമി-
ന്നുണ്ടോ യാദവരിൽ ഭവാനൊടൊര-
യന്ത്രൻ ഗുണശ്രേണിയാൽ?
ഉണ്ടായല്ല കഥം ഗൃഹാലസവിധ-
ഭസ്മൽഗൃഹേ ചേർച്ചയേ-
യുണ്ടാക്കുന്ന തവോദ്യമം കഥമവൻ
സോഡാ തദാഗസ്തിനെ.

൨൫

സ ലോകനാഥം ഹരിയേ പൃഥു മഹ-
വിലോകയന്നസ്തനിമോഷയാം ദൃശാ
അലോപമാപീയ ച തദചോമൃതം
സലോമഹാസ്തമമൈവമുചിവാൻ.

൨൬

തപൽ പ്രേക്ഷണം മനികളാലുമാനാപ്യമേതൽ
പ്രാപ്തം ഹരേ! പരവതാപി മയാ യദൃ
മൽപൂർവ്വജന്മകൃതപുണ്യവിപാകമേതൽ
തപ്പില്ല ഞാനപരമെന്തുചെയ്തു ഭൂമൻ!

൨൭

ചണ്ടിക്കംസൻകൽനിന്നുള്ള തിഭയമകമേ
ചേർന്നതില്ലെങ്കിൽ നാഥ!
ചണ്ടേ നിൻപാദപത്മദായസവിധമണ-
ഞ്ഞെന്നെ ഹിഞ്ഞാൻമുരാരേ!
ചണ്ടില്ലാതിന്നവൻതാനായി! തവ നികടേ
മാമയച്ചായതോത്താ-
ലുണ്ടായെന്നല്ല മന്ത്രേ മയി തവ കരുണാ
ദീപ്തകാലാത്മ്യമാനാ.

൨൮

ചാലോത്സാഹിണി നന്ദപ്രയാണൈ-
 ഭൃംഗോപാലരോടും തഥാ രാമനോടും
 ഭൂപാലയത്തേ നയിച്ചാൻ ഭവന്തം
 ഭൂപാലനെടനാടു കല്പിച്ചുയച്ചു. ൨൯

എന്നീവണ്ണം കൃഷ്ണനോടോതി മൂന്നും
 സന്ദേശാത്ഥം ഗാദിനേയൻ തലാനീം
 പിന്നക്കംസഭേഷിയാമപ്പമാംസം
 ചൊന്നാൻ ഗുഡം ഭൂപതേസ്തുജ്ജിഹ്വംസാം. ൩൦

മന്നവനസ്തുനീധനാൽ—വൃണ്ണാനന്ദം ലഭിക്കുമെവിരണ
 എന്നതമൃദയേ ഭഗവാൻ—മന്ദസ്തിതചന്ദ്രികാർദ്ദമഖക്തലൻ. ൩൧

പിന്നക്കംസാരി നന്ദാദികളൊടു ഗുപ സ-
 നേശകാർണ്യം ധരിപ്പി-
 ചുനാബ്ദഭേതന സാകം ക്ഷണമിവ നിശയേ
 വാത്തകൊണ്ടേ നയിച്ചാൻ
 നന്ദൻ ഭൂപന്ത കാഴ്ചയുടനഭീനവഗ-
 വ്യാദിയെസ്തുജ്ജമാക്കാ-
 നന്നേ ഗോപാലകന്മാരൊടു പുനരേതിരേ
 യാത്രയിചിട്ടു ചൊന്നാൻ. ൩൨

ഭണ്ഡകം.

ദ്രിശീരന്മാരികളു മാത്താധിനാഥഗമ നാരംഭവാത്തയതു കേ-
 ടു. ഹൃദി മുറിവുപെട്ടും-വ്യഥയിലടിപെട്ടും- അകൃത ഗൃഹഭരണ
 മൊടു മധ്യതനിജതനയരിവ രധികരരചപലതകളാണും-കാന്തം
 വെറുത്തുനിജ താതാദിമാന്യജന മാനാദിയെന്നതു കുറഞ്ഞും-അ
 നവധി കരഞ്ഞും-ദൃശി ജലമണിഞ്ഞും-മുഖപവനനനവരത മി
 ഉകിവാരുമളവിൽമുറ്റ മുഖനളിനരുചി.ചലമഴിഞ്ഞും-ദൈവസ്വ ഭ
 ഷ്ടകൃതിയകൃരകൃത്യമിവ രണ്ടും പൊറാഞ്ഞവർ ഭുഷിച്ചും-പഴിമൊ
 ശികഥിച്ചും-ഭൂവിബഹുപതിച്ചും-അതികഠിനതപസമയ പവന
 തതിചലിതതന്മുദസുമലതകളിവ തചിച്ചു. ൩൩

അദ്വൈതനേ ചക്രൻ പരമവിവശമാ-
 രാകമഗ്നോപിമാരേ
 ഉല്പന്നോല്പാസരാണി പ്രണയസുധരുക-
 ത്തജ്ജ സന്ദേശവാക്യൈഃ
 ക്ഷേപ്യേം ശ്രീഷ്ടകാലത്തിലെ മിഹിരകര-
 ത്രേണിയാൽ വാടിവാടി
 പൂപ്പില്ലാപ്പുഷ്പവല്ലീരിവ പുതിയഘനം
 നവ്യദിവ്യാംബുവശൈഃ.

൩൩

കാരോടൊത്തുനടക്കുമേശപനിരചേ-
 ത്തകൃരനാൽ നീതമാം
 കൂററൽതേരതിലേറി യഃഗജനാടും
 പ്രാതഃ പ്രതന്ധേ ഹരിഃ
 ജാതസ്സേഹമനോഭിരനപയുരമം

ഭദ്രപ്രകൃഷ്ടൈസ്സഭോ

ശയാദിവൃജനാരിമാരു മതുപോൽ
 നന്ദാദി ശോപാലരം.

൩൪

അഥോപ്യന്ദാവനമീതിവാനായ് -
 രഥത്തിൽമേവും പരപൃഷ്ഠണന്
 സുഖംകൊടുത്താൻ വിപിനപ്രസൂന-
 സുഗന്ധവാനായ് സരസൻ സമീഭൻ.

൩൫

ഗദ്യം.

തിന്മയിൽ നായയെ വൃന്ദാവനഭൂ വാഹിതാനന്ദജ്ഞാനാത്മക
 നാം കമലാവരണടെ ഗരനാനന്തര മതിസൂക്തകാരാ ലസഭിനാ
 നഭവ മുതകിവരുന്ന തലിയപദാബ്ജ സമുദ്ഗ്ലമതിനടെ ലാ
 ഭംപനരൊരുസമയംപോലും ലഭിയായെന്നതു ശങ്കിഷണോ ഏ
 ന്നതുപോലവിടെവിടെയുമഴകൊടു ചിന്നിസ്സുതരസമുണ്ടുവിരണ്ടു
 വിരണ്ടുഗമങ്ങളും വണ്ടുകളുടെ കളകോലാഹലമാം കപടത്താല
 ലമുതുതരംബഹൃ ദൂരാരോഭീൽ.

കണ്യായതേഷ്ഠനനഭമാ നിജനിർമ്മതതാൽ
സന്ധ്യാതതാപമൃഗവർഗ്ഗമണ്യദേശം
രഞ്ജിച്ചതീത്യ യമുനാപുഷ്ഠിനം ഗതിച്ചാൻ
കണ്ഠഭ്രമൽഭ്രമരദ്രസുഗീതിസാന്ദ്രം.

൩൩

കളിന്ദജാതടത്തിലേ നികണ്ഠമാം ഗൃഹങ്ങൾ ത-
ന്നളിന്ദപാളിയിൽസുഖം കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിപ്പം
പുളിന്ദയെഴുവതൈക്രതാം നിജസ്തുതിം സ ശ്രുശ്രവേ
മിളിന്ദവൃന്ദമഞ്ജുളാരവാളിമേളിതശ്രുതിം.

൩൭

ചക്രാശ്രിതം സാരസരാജമാനം-ശക്രാശ്രഗവാപഹകാളിമാനം
ഭാമോദരൻകണ്ടഥ തല്ല വാഹം-സാരോദാശ്രേണകൃതസംവാഹം.

അഥനദിയിലിറങ്ങിസ്സീരിയോടൊത്തു പാപോ-
ന്മഥനചരിതനംഭൂസ്തനാൽ ശ്രദ്ധമാക്കി
രഥമതിനടെ മദ്ധ്യേ ചെന്നിരുന്നാത്തദകത-
പ്രഥമചി നിയോഗിച്ചായതിൽപോയ്ക്കുളിപ്പാൻ.

൩൯

പുണ്യാഭോരാഗി നദ്രാം മധുക്രിയവിടെയും
രാമനോടൊത്തുകൃഷ്ണം
കണ്ണാൽ കണ്ടതുതപ്പെട്ടടനെ വെളിയിലു-
ന്നജ്യ നോക്കും ദശാഭാം
മുന്നേപോൽ കണ്ടുതേരിൽ ജലഗതനവിടെ-
-ത്തന്നെയങ്ങോ ഇടാനീ-
രെന്നീക്ഷിച്ചാനൊരുങ്ങിപ്പുനരപി സലിലേ
മുങ്ങിനാൻ ശാന്ദിനേയൻ.

൪൦

ഗദ്യം.

അവിടതിവിചിത്രമായ് ഭരണജാതപ്രഭു ചുററിജപലിയു-
ന്ന കണ്ഡലശ്രേണികൾ പററിക്കളിപ്പെട്ടു വെള്ളാകാരമായ്
മുററുന്നൊരായിരം പത്തികൾ വൃത്തിയായ് ചാത്തിസ്സുരിയ്ക്കുന്ന
കഞ്ചുകിശ്രേഷ്ഠനാം മഞ്ചസ്യമദ്ധ്യേ സുഖാസീനമീശപര. കാർ
മേഘസന്ദേശഹഡംബരംകൈക്കൊണ്ടു പൂമേന്ദിതൻ ചാരു ക-
ത്തിയാലാഹൃതം. പത്തുതൊഴാശരണങ്ങളിൽനിന്നു മെത്തിപ്പുറ

പ്പെട്ടു ദീപ്തിപുഷ്പങ്ങളെ നിസ്സാരമാക്കാൻ കരുത്തുള്ള കാന്തി
 യോടൊത്തരത ഹൃദയകോടിയേച്ചുടന്ന കോടീരമോടിയാലുദ്യസ
 ന്നുകും. വചാനപുണ്ണയിൽ ഭേഷായുദിപ്പെഴും ശവരീനാഥ
 ന്റെ ഗർവ്വം തകർന്നു മന്ദഹാസാഭതി ശ്രീമന്ദുഖാംബുജം. മി
 ന്നാകരവിന്ദമാലിയാം നന്മണി പൃഥ്വീ സാന്ദ്രമാം രശ്മികൊ
 ണഭൃത പീനമാം കങ്കണശ്രോണിയാലഖിത ശ്രീബാഹുഭ
 ണേധഷു പാഞ്ചജന്യം തഥാ. ചക്രം ഗദാം ചാരു പത്മം ച ബി
 ഭ്രതം. ചിന്തഗർഭത്തിങ്കലത്യന്തപുണ്ണമായ് തത്തിപ്പുറത്താശു നി
 ള്ളിയിച്ചിടുന്ന കാരുണ്യപീയൂഷപൂരത്തിനോടൊത്ത കൈസ്തുഭകോ
 ണഭലം ഭ്രാഹ്മിതോരസ്ഥലം. ചാച്ഛൽപ്രഭാംകൂരരത്നാവലിസ്സരൽ
 കണ്യകശ്രീയെഴും കാഞ്ചീലതാഡ്യമായ്. കാച്ചിപ്പഴുപ്പിച്ച കാൽ
 സ്വരപോലെ കരമാമംബരം ബന്ധിച്ച ഭാസുരം. മംജുളാരാ
 വംകലനുള്ള മഞ്ജീര മണ്ഡനാദല്ലസൽപാദകണ്ഠഭവം. പെ
 ലാദരം കരംകൂപ്പി ബഭജിയ്ക്കുന്ന സിദ്ധഗന്ധാവിദ്യാധരാശ്വൈ
 ര്വൃതം. ആനന്ദഗന്ധായ് ഗാഢിനീനന്ദനൻ പ്രത്യക്ഷമീക്ഷി
 യ്ച്ച പത്മനാഭം പരം. ൫

പൂരിച്ചഭക്തിഭരമാണ്വനശ്രപൂരം
 കോരിച്ചൊരിഞ്ഞ് പുളകത്തൊട്ടു ഗൽഗദോക്ത്യാ
 നേരിട്ടു കണ്ണിലമൃതം വഴിയേയൊഴുക്കും
 തരിൽപിറന്ന വധുവിൻ പതിയേ സ്തുതിച്ചാൻ. ൪൧

ജയ ജയ ഭഗവൻ! ദയാപയോധേ!
 വയമിത വീണരുളുന്ന നിൻപദാബ്ജേ
 നന്മനവിഷയനാകയാൽ ഭവാൻ ഭേ
 ഭയഹരം! ധന്യനിഹാര മത്സമാനൻ?. ൪൨

ചിന്താത്രയേ! ഭവനവിഭ്രമകന്തിയാമീ-
 നിന്മായയാലഹമതീവ വിമോഹിതോഷ്ടി
 അസ്സാദൃശേ ഇതൊരു വിസ്തൃതനീയമാമോ
 ബ്രഹ്മാഭിയേവദമിതിന്റെ യധീനശ്ലോ?. ൪൩

എൻകണ്ണിനരികൽ പുരോഭൂവി ഭവാൻ
 ഗോഭി ചിട്ടിട്ടുനാകയാൽ

കിടന്നിരുന്ന പരയേണ്ടി ഭൃത്യജനതാ
 വാത്സല്യമെന്നീശ്വര!
 കെങ്കേമൻ മുനിമാർക്കു മത്ര പട്ടിയാ-
 ത്തേതൽ ഭവദുർന്നം
 തങ്കാൻ കാൽക്കണമെങ്കിലും കൈടിയതാം
 പുണ്യം മയാ കിം കൃതം? ൪൪

മതിസുഖജലരാശിയിൽ കുളിച്ചി-
 ട്തി വാവായസ്തുതിചെയ്തു ശാന്തിനേയൻ
 അജനമ മറച്ചിട്ടു തത്സപരൂപം
 നിജകൃതവസ്തുവോരൈരോജാലികൻ പോൽ. ൪൫

സന്ധ്യാവന്ദനമാചരിച്ചു മ നിവ-
 ത്തിച്ചുൽഗതാഗ്രങ്ങളായ്
 ചെന്ധയ്ക്കുന്ന തന്ത്രരഹങ്ങളെ വാടി-
 ച്ചാനന്ദസംമഗ്നനായ്
 ചെലപ്പെട്ടൊരു ശാന്തിനേയനൊടജൻ
 ചോദിച്ചിറങ്ങി ലസൽ-
 ബുലേ! ചൊല്ലുക ചൊല്ലുകെങ്ങിനെ ചമൽ-
 കാലം ജനിച്ചു ഭേ. ൪൮

ബ്രഹ്മാദീനപി ഭഗവൻ! ചമൽകരികൂ-
 ന്നിമ്മായാ തവ പുനരന്ത്ര മമുരിത്രം?
 എന്തുകൊണ്ടു ധമമധിരഹ്യ ശാന്തിനേയൻ
 നന്ദിച്ചു യദപതിയോടുചേർന്നു പോയാൻ. ൪൯

ശ്ലോകം.

തന്നെ നം ഭഗവാൻ നപരാഹ്യാത്തിൽ പുരവരതിനട നി-
 കടേ വിവസ്വ നപവനസീമനി ചെന്നു തഭാനീം. തന്നുടെ ഭ-
 വനേ പോരണമെന്നായ് ശാന്തിനിതന്നുടെ തനയനപോഷി-
 ക്കുന്നതിനങ്ങിനെ ഇള്ളൊരരഗ്രഹ മൂന്നുകരസവധാനത്തൊ-
 മെന്നാൽചെയ്തിട്ടും ഭോജകർഷൻ വേദനസ്തുതനചെങ്കനാൽ.
 സാഗ്രജനായി സ്തു ജനനമേതം വിവിതാഗനനം സുഹൃതാ

യനായ്. തന്നുടെ വരവുണ്ടെന്നൊരു വാർത്താ ചിന്നുന്നതിനേ കേട്ടുനിതാനും കന്നിങ്ങനേ കുതുഹലഭാര തരംഗിതരാകിന പെട്ടു രന്മാരുടെ നികരം തരസാ തിങ്ങിത്തിങ്ങി ചേർന്നുകൊണ്ടു കടക്കാൻ തരമില്ലാത്ത വിധത്തിലിരിക്കും പല പല പുത്തൻതെരുവുകൾ ചുറ്റിനിറഞ്ഞും. സമ്പത്തിന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടു നില്പിമ്പുരത്തോടൊത്തുചരഞ്ഞും. കളുവില്ലാത്തൊരു മധുരത തരളം മധുരാപുരിയേ കാണാനിടവി ചുകമേ കിമപി ജഗാമ സമോദം.

൬

പ്രാലേയാംബുവിനോടു ചന്ദനരസം
 കസ്തുരിയു ചേർത്തൊഴി-
 ച്ചാലേപിച്ചുകിലാൽ പുകച്ചു മണമാ-
 ന്നാകല്ലൊസ്ത്രാസ്ത്രയായ്
 പുഷ്പസൈന്ദവപുഷ്പമാലകളണി-
 ണ്ണൽകൃഷ്ണശാമപ്പുരീം
 കൃഷ്ണൻ വാസകസജ്ജയാം കമനിയേ
 പോൽ കണ്ടു മുന്നിൽ തദാ.
 ചരിച്ചു മാറ്റേപ്പു പുരാണ പൂരപ്പൻ
 ചൊരിഞ്ഞു കണ്ണിനമൃതം ശരീരിണാൻ
 പരിതനായ് സൈപരായായി സഞ്ചയൈഃ
 പുരിദിദൃക്ഷാം പരിപൂർണ്ണമാക്കിനാൻ.

൪൮

൪൯

൧൫൦.

ഇതയിത് വരുന്നഹോ ദേവദേവൻ വിഭൂ. ഇതയിതാവന്നഹോ വാസുദോൻ ജവാൽ. ഇത്യാദി നാനാജനാലോചനമല്ലൊഴേ മത്തേടയാനമാർ കേട്ടു സംഭ്രാന്തരായ്. കാശ്മിർ പ്രമാദാൽ കരങ്ങളിൽ കാൽചിലമ്പങ്ങിനേ കങ്കണം കാലിലും ചേർത്തുടൻ. കാശ്മിർ കഴുത്തിലാക്കാഞ്ചിലതാം പിന്നെ ധാരം കുടിസ്ഥലത്തിങ്കലും ബന്ധിച്ചു. ബിംബാധരത്തിങ്കലഞ്ജനം പൂശിട്ടു ലാക്ഷയാലക്ഷിയേ യഞ്ചിച്ചു കാശ്മിര. മണ്ഡിച്ചു കണ്ഡലം കാതിചൊന്നിൽ ചിലർ. കണ്ണാനു മാത്രമായഞ്ചിച്ചു കാശ്മി

ന. കെട്ടൊട്ടഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും പിന്നെയും താഴത്തുവീഴുന്ന ഭൂഷണം തനല്ലു വസ്ത്രങ്ങളെക്കൂടെടുക്കായെന്നും ചിലർ. മുങ്ങിക്കളിച്ചിട്ടു തോത്താതെ കാശ്ചേർന്നു. പാതിയുണ്ടല്ലൊഴേ ചോർകളുത്തും ചിലർ. ഇഷ്ടമായ് സ്തംഭം കുടിപ്പൊട്ടു പാതിയാ യപ്പോൾ തടുക്കയാൽ ദാഹം ശമിക്കാഞ്ഞു വാ വിട്ടുകൂവുന്ന മക്കളെക്കൂടിയും പാശാതെ ദൂരത്തൊരിങ്ങിട്ടു കാശ്ചേർന്നു. ഏവമെല്ലാവരും പീനങ്ങളായിട്ടു മാരോഹവകേഷാജഭാരങ്ങളെച്ചമന്നാരോഹണത്തിന്നശക്തമാരെങ്കിലും കാവ്ണ്ണനേയൊന്മു കാണത്തിന്നിമരിച്ചു പാശം പണിപ്പെട്ടു കേറിത്തരംനോക്കി മഞ്ചാഗ്രഭാഗാനവകുരിച്ചീടിനാർ. ൭

മല്ലാരി യാദവകുലാംബുധി പൂണ്ണചന്ദ്രൻ
 നല്ലോരു മന്ദഹസിതദ്വൃതിവെണ്ണിലാവായ്
 തല്ലോചനോല്പലകരൂഹപമുതദവിദ്വി-
 ചുല്ലാസവാരിധിയെ യുൽഗതമാക്കി താസാം. ൭൦

കാമന്റെ താതൻവന്നപ്പുസുന്ദരീണം
 കാമം കലത്തി യതിലെന്തൊരു ചിത്രമോത്തായ്?
 ചിത്രം പുനർമദനകലതാംദദനൻ
 തത്രത്യമാർക്കു മദനകലതാം ദൈവ തൽ. ൭൧

കണ്ടാരാനിന്നിമേഘാഃ പുരുഷവരമമം
 ഗാഢമാസക്തി തന്വി-
 ന്നണ്ടായ് സങ്കല്പ്യ ചിത്തേ നഗരയുവതിമാർ
 നിദ്രവിട്ടും ചടപ്പം
 വേണ്ടതായ് പ്രാണനാഥാൻ ശ്രിയമകലെ വെടി-
 ഞ്ഞുൾഭ്രമത്തോടു മുറ്റാം
 പൂണ്ടാരേതന്യ സാരപ്യവൃമതിനതകം
 പുണ്യമുജ്ജ്വാർ ന ചാന്യാഃ. ൭൨

അവിടൊരു രജകം കണ്ടു നേരിട്ടു മുന്നിൽ
 ഭൂവനഭവനമാം ഭേവനമിച്ഛു വസ്ത്രം
 ഭൂവമപി ബലിയോടൊന്നു യാചിച്ചനേര-
 ത്തവന വിഹരതായ് പണ്ടുചായ്ഞാഗ്രതം പോൽ. ൭൩

രേ! രേ! ദുർഗ! രാജകീയവസനം
 നമ്മോട്രിരഭിന്നാവോ?
 നേരേ രോചനചേർത്ത നൃത്തവസനം
 ധരേണ നിത്യം ഖല!
 ദൂരത്തോടുക ജീവിതേഘര യദി തേ
 മിണ്ടാതെയെന്നോതിടും
 നേരത്തന്യ ശിരസ്സുരത്തു ഭഗവാൻ
 സോപ്യാപ ചണ്ഡാം ഗതിം.

൫൪

പെട്ടെന്നോടിയവന്റെ ശിഷ്യൻ വസന-
 ഷെടും കളഞ്ഞപ്പൊഴി-
 ഷെട്ടീനംശ്രുകമിമപോലെ ഹരിയും
 കൈക്കൊണ്ടുടൻ സീരിയും
 ഇഷ്ടംപോലെ ഗലാഗ്രജൻറനുചര-
 ഞാരു ഗ്രഹിച്ചാരതിൻ
 ശിഷ്യം മാധവകീർത്തിപോലെ ചിലതാ-
 മാഗ്ഗേ രാജാബരം.

൫൫

ഒരു വായകൻ തദനു രാമകൃഷ്ണയോ-
 രരുഭൃഗുഗിയാ ക്കൃതവേഷകല്പനാം
 പരിപൂണ്യയാ ശ്രീയമവന്നു കേശവൻ
 ജരിയാത്തതാം നിജപദഞ്ച നരകിനാൻ.

൫൬

ഗദ്യം.

ദ്രിമോദരനഥ സോദരനോടും പിന്നുള്ളനുഗന്മാരെടുമൊ
 നി ച്ചാശ്രു "സുദാമാ",വാകും മാലാ കാരൻ തന്നുടെ ഭവനേ ചെ
 ന്ന. സാദരസംഭ്രമമുടനേതന്നാവ നാരാധിച്ചു നമസ്കൃതിചെയ്തു.
 കാഴ്ചകളായിത്തൂപ്പാദങ്ങളി ലപ്പിച്ചീടീടിന നിരപമപരിമള മേ
 ദൂരതരയാം പൂമാലാവലി മാദാനംചെയ്തുഗ്രജസഹിതൻ. സാ
 മോദം പുനരവനാൽ പ്രായ്മിത മാത്മനി ദൃഢമാം ഭക്തിഭര
 തെയ്യ മത്മിക്കാതുളുന്യവരങ്ങളു മനവധിയവനായ് കൊണ്ടു
 കൊടുത്തിട്ടവിടുന്നുടനേ യാത്രതിരിച്ചു.

൮

ചെത്തോ സൈന്യാഭോഗ്രഹിച്ചിട്ടിടലം
 ചുറ്റിപ്പറ്റുന്നാരവം
 ചേർത്തുളേളാനലേപദാജനമത്രം
 കൈത്താരിലേന്തിപ്പൂർ
 എത്തുന്നബാജമഖീം വിലോക്യ ഭഗവാൻ
 കബ്ജം ചിരിച്ചോതി താം
 കാ താം കാമിനി! ചൊല്ലെടോ! പരിമള-
 കോപ്പൊതു നിൻ കൈത്തലേ.? ൫൭

കേൾപ്പിൻ ഞാനൊരു ദാസി ഭോജ്യപദേ-
 ന്നാമം ത്രിവക്രേതി മേ
 തൽപ്പീതിയ്ക്കു ശുഭാംഗലേപനമിദം
 ഞാൻ ചേർത്തതാണത്തമം
 ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ വിട്ടു യോഗ്യനിതിലേ-
 കാരെന്നു മോക്ഷനന്താൻ
 നല്ലേറും കളഭെറു വിഹായ ശുനകേ
 സിന്ധുമാരേകവോൻ?. ൫൮

ഇന്ദ്രവണ്ണമുക്തയാ ജഗതാം നിധിക്കായ്
 താവൽ കൊടുത്താളനുലേപനം സാ
 തോഷിച്ചു വാങ്ങിച്ചു സഹാഗ്രജൻ തൽ
 ഭൂഷിച്ചു ദേഹേ പുനരംബജാക്ഷൻ. ൫൯

അത്യന്തം കൃപയോടു കൃഷ്ണനവളേ
 ബാധിച്ചു മൈക്ക്രനീനേ
 തീർത്തിടാനഥ തൽപദാഗ്രയുഗളേ
 ചേർത്താത്മപാദങ്ങളേ
 കൈത്താരാൽ ചിബുകം പിടിച്ചു തരസാ
 പൊക്കിത്തദാ സുഭ്രവിൻ
 ഗാത്രത്തിൽ സുഷമാവിശേഷമുള്ളവാ-
 യന്ത്യാദൃശം വിസ്മയം. ൬൦

ത്രിവക്രയാകം വധുവിന്റെ ദേഹേ
 കവിഞ്ഞിരുന്നീടിന വക്രിമാണം
 സ വിശ്വനാഥൻ വിഭജിച്ചു കൈശ്വേ
 ഭൂവോഃ കടാക്ഷേഷ!പി ചേർത്തുവച്ചോ?. ൬൧

ശബ്ദം.

തന്നെ ച ഭവനത്രിതപവിത്രീ കരണംകൊണ്ടു പ്രസിദ്ധപരിത്രൻ. ഭക്തജനാവനമതിനായ് സന്തത മാത്തതന്ത്രൻ കമലാകാന്തൻ. ശൌരിസുപുത്രൻ സരസിജനേത്രൻ തന്നുടെ ഭേഹസ്സർന്നമാത്രേ വൈരൂപ്യത്തൊടു വിരഹിതഗാത്രീ. നിദ്ദോഷതമിയന്നടനയതം സൈന്ദവ്യത്തിൻ സാരംചേർന്നി ട്ടുല്പ്രയോ ഹൃദ്യതരാംഗീ. വദനസരോജസുഗന്ധം മോഹി ചുവിരളമളവേ മേളിക്കുന്ന മദാസസുമന്വയസമുദായത്താൽ ബന്ധുമാകിന ചികരഭരത്തിൻ കുട്ടികളെന്നതുപോലെ കളിക്കു നളകകലം പുണ്ടഴകൊഴുകിക്കിടന്നിടിലതലത്താലതിരമണീയാ. നാസാതമകമാം ഭാസുരചമ്പകകസുമം സവിധേ ചേരുകയാലതി ഭീതിവളൻ പരിഭ്രമസഹിതം. കണ്ണപ്പടാനുര ക്രപോദരമതി ലാശുപതിച്ചാൻ ഭാവിയുക്തനൊരു ഷർപ്പാദിമുനം പോലെ മനോഹര ചുടലകടാക്ഷം നിരവധി ഭയാതീ. നന്മപെരുത്തൊരു വിദ്രമരുചിയുടെ വന്മദമൊക്കെയടക്കാൻ വിരതു ജളരണതകൊണ്ടു സുശോഭനമാകുന്നധരപ്രഭയാം തരുണാതണാലുണി വിരഹം പരിചിൽ പോഷകകൊണ്ടല മുൽകണ്ഠിതമായ് ദ്രവപരിരംഭം ചെയ്തിടുന്ന രമാംഗവിഹംഗയ യുഗളേ തിരളം ഭംഗിയുക്തജാല ധൂരിനെ മുഴുവൻ താങ്ങിയിരിക്കു നരസിജഭാരം ചാര ഭയാനം. കത്തിക്കാളും മദനത്തിയോ ടൊത്തുപുഷ്പം യുവജനമാനസ മെത്തിത്തരസാ മുങ്ങുകകൊണ്ടുസ മുതമിതായൊരു ധൂമാവലിയോ ടുചരിക്കേണ്ടും രോമാവലിയാൽ ശോഭിയുന്ന ഗഭീരമനോഹര നാഭീഹൃദംപി ഭയാതീ മല്ലേ. വാങ്ഗികവേലേ വാധികമുയരും സൗജഘനത്തിൻ മധുരതയാലതി വിധുരത യുവജനഹൃദയേ ചേർന്നും. ഗ്രീഷ്മശ്രീയതുപോലെ വിഭാകരസുരഭ്യതിയാ ലതികോമളമാം കദളിത്തണ്ടിൻ ഭംഗികറച്ചും. ഹിമകരമണ്ഡലിപോലെ നിതാന്തം കമലശ്രീഹര പാദത്തൊടും. ദിന

കരമണ്ഡലി യെന്നതുപോലെ ബഹുസുശോഭനഖരകിരണകൈ
 ബിന്ദുവിനെപ്പുനരപി നിന്ദിച്ചും. വർതിക്കും സാ വനിതാഭ്രഷഃ
 സരൂപമുത്തരവസനാഗ്രത്താൽ വക്ത്രം കിമപി മറച്ചു സുഭ
 ഷിണി. പേന്തും പേന്തും വർച്ചിച്ചയരും ചിത്തജന്മാപം സഹ
 യാഞ്ഞുനൊ നിത്യം പരഷം പ്രാർത്ഥയദിത്ഥം. ൯

ഐലോക്യമോഹനശരീര! ഭവൽഗുണനൃപ-
 ഷാലേ വശീകൃതമനസ്സാടു ഞാൻ ഭവാനേ
 വിദ്വേച്ചുപോവതു കഥം കരുണാംബുധേ! തൽ
 പെട്ടെന്നു പോരിക ഗൃഹം മു: ശുദ്ധമാക്കാൻ. ൧൧൮

ഏന്തിടുഷൻ സപദി സുന്ദരി! നിൻഗൃഹേ ഞാൻ!
 തീർത്തിടു കൃത്യമചിരേണ സുഹൃജ്ജനസ്യ
 മന്ദസ്തിതാർമിതി താമരൂഠചെയ്തു കൃഷ്ണൻ
 മന്ദം നടന്നവിടെനി നവരം നോക്കി നിറംകേ.൧൧൯

പണ്ടില്ലാതൊരു കർമ്മീവിധമനേ-
 കം തസ്യ നിസ്തുല്യമായ്
 കണ്ടപ്പോളുളവായ വിസ്മയഭയ-
 സ്സേഹഷ്ടദാലാകലാഃ
 പരം, മാല, ഫലങ്ങളെന്നിവ തുട-
 ന്നേതങ്കിലും വസ്തു തൻ
 ശക്തിക്കൊത്തതുപോലൊന്നു വഴിയേ
 യെല്ലാവരും നരംകിനാർ. ൧൧൯

അപ്പോളുവർഷ്ചിതമാകുമനഗ്രഹം താ-
 നപ്പിച്ചുപാംഗവലനസ്തിതഭാഷണാദ്വൈഃ
 മോദേന പോയനാചരൈസ്സേഹ വസുഭവേൻ
 കോദണ്ഡശാലയുടെ സന്നിധിയിൽ ഗമിച്ചാൻ.൧൧൯

ഓഷ്യാത്മദൈത്യകരിണാം ഭലനേ സമത്ഥം
 ദ്രാക്ഷ്യാ ഹരിം ബലസമനപിത മാഗതം തം
 ക്രോഷ്യാക്കരൂപോലെ ഭയമാൻ പരിഭ്രമത്തോ-
 ടൊട്ടേറെയോടി ഗുവരൻറെ ഭദ്രശ്ചരന്മാർ. ൧൧൯

തുഷ്ടിയാ ക്രീഡിച്ചു കൃഷ്ണൻ തന്നെ ധനഗാ-
 രാതരേ പെന്നവേഗാ-
 ലൊട്ടേറൈപ്പട്ടണിഞ്ഞുന്നതകനകമഹാ
 വിഷ്ണുരേ ചേത്തു ഭംഗ്യാ
 കെട്ടി പ്ലുമാല്യജാലം കസുമനിവഹമ-
 റ്റിപ്പിച്ചു ചാപവർണ്ണം
 തട്ടിച്ചാൻ ഞാണചേർത്താൻ യുഗപദമ വലി-
 ച്ചാൻ വളച്ചൊന്നൊടിച്ചാൻ. നൃ൯

ഭോവൻ ചാപമെടുപ്പതിന്നു കരതാ-
 രല്ലം ചലിപ്പിക്കവേ
 കാവൽക്കാരതന്നെസംബുദ്ധരവി-
 ട്ടുണ്ടായ ശബ്ദം തദാ
 ആത്താരോപിതകൃഷ്ണഭഗവിലലൽ
 കോദണ്ഡവൻശബ്ദമാം
 ഹസ്തിതൃക്കളൊരു ബാലാരോമരവിധേ-
 ട്ടോലം ഗരിച്ചില്ലതേ. നൃ൧൧

മർമ്മം കുത്തിപ്പിളർക്കാ മധുമഥനളജ-
 മരിന്നചാപസപനം കേ-
 ട്ടമന്മാൽ ഭോജഭൂമീപതി ഭയഭരമാ-
 ന്നാത്തു താഴത്തു വീണാൻ
 കംസൻപക്ഷത്തിലുളളാരിടിയൊടു സമമാ-
 മാരവത്താൽ തപിച്ചാൻ
 ധ്വാനശ്രുട്ടങ്ങൾപോലേ, മയിലുകളിവ സ-
 ത്തപ്പായ് കൃഷ്ണപക്ഷ്യാഃ. നൃ൧൨

ശ്ലോ.

പുണ്യരീകാക്ഷന്റെ ബാഹുദണ്ഡങ്ങളാൽ ഖണ്ഡിച്ചതാ
 ഭൂം കോദണ്ഡതല്ലജം. മത്തഹസ്തിന്ദ്രൻ വിമട്ടിച്ചുതള്ളിയോ
 രിക്ഷകാണ്ഡംപോലെ വീങ്ങിച്ചു തൽക്ഷണേ. തദക്ഷകന്മാർ
 വിലക്ഷരായ തങ്ങൾക്കു ശക്തിയില്ലെന്നവ കോർമ്മയുണ്ടെങ്കി
 ലും. “സന്ധരാ മ് നിന്നാകി ലുഗ്രസപഭാവനാ മഗ്രസേനാത്മ

ജൻ നിഗ്രഹിപ്പേ ഭൃശം,, ഇത്യാശങ്കിച്ചു താദൃശാനഗ്രഹം. സത്തമാൽ പൂര്യയാൽ തന്നേ ലഭിക്കേണ മെന്ദറച്ചപ്പൊഴേ ഭക്തലോകത്തിന്നു ബന്ധുവാം നാഥനേ ബന്ധിപ്പതിന്നത്ര തെത്തുന്ന ഭൃത്യരിൽ കോപിച്ചവൻപോലെ ഗോപവേഷത്തെ ലരിയ്ക്കുന്ന മാധവൻ. സീരിയോടൊന്നിച്ചു കോഭണ്ഡമണ്ഡത്തിലോരോന്നെടുത്തുടൻ ക്രീഡിച്ചു താഡിച്ചു നേരിട്ടു വന്നൊരാ വീരരെയൊക്കെയും സുരാത്തജാലയേ പാറ്റപ്പിച്ചുതൽക്ഷണം. പിന്നെയിവൃത്താന്ത മാകണ്ഠകോപിച്ചു മന്നവൻ പ്രേരിച്ച സൈന്യ വൃന്ദത്തെയും ജംബുകെന്ദ്രത്തേ മൃഗാധിപൻ പോലെതാൻ സമ്മദ്യ് സത്വരം നിഷ്ഠയാസം തദാ. വിസ്മയാവിഷ്ണുരാം നാനാജനങ്ങളാൽ സംസ്കൃതമാനപ്രഭാവപ്രകാശനായ്. ചാപാലയത്തിൻവെളിക്കിറങ്ങിപ്പുന ഭൂപാലയത്തിന്റെ സമ്പത്തികാണമതി നന്നുള്ളകൈതവാൽ കാണാൻ കൊതിപ്പവ ക്ഷണതാനഗ്രഹം ചെയ്തിന്നിമിച്ഛു തന്നേ മനുഷ്യസ്വരൂപിയാമീശ്വരൻ മദം നടന്നഹോ തേവീഥിമാഗ്ഗ്മായ്. ൧൦

അപ്പൊഴേക്കു ചരമാദ്രിനിതംബേ
 സപ്തസപ്തീയുടെ ബിംബമണത്തു
 അപ്പുരാത ബഹിരഥാനഗവൃന്ദൈഃ
 പുഷ്പവാടിയിലുമെത്തി മുകന്ദൻ. ൭൦

അസ്തപവ്തതടങ്ങളിൽ മുറുറം
 പ്രസ്തരങ്ങളിലടിച്ചു മഹാബ്ബന്ധു
 ഹന്ത! മുങ്ങി തരണി ഭൂവസ്ഥ-
 യ്ക്കന്തമില്ലിഹ ചായെ വിചരീതേ. ൭൧

ചുണ്ണയന്നിഹ തമസ്സിനെയപ്പോൾ
 ചുണ്ണനായ് സമുദയേന കലാനാം
 വൃദ്ധിചേർത്തു വി ബുധപ്രജമുത്തി-
 നദ്യുഗച്ഛദഭയം ലിജരാജൻ. ൭൨

അത്താഴമുണ്ടു ഭഗവാനഥ ഗോപവൃന്ദൈഃ
 തത്താളമോദസഹിതൈസ്സഹ നിദ്രചയ്ക്കാൻ

കിത്തേ നിനച്ചു പരവാസികൾ കംസഘാതം
ചിന്തോരു ഹർഷഭരമാൻ സുഖം രമിച്ചാൻ. ൭൩

ഭണ്ഡകം.

കിരസൻ തദാ യദുക ലോത്തംസബാഹുക്രത വില്പംസ
മായി ധനുരെന്നും- രക്ഷിജനനിയനമപി തൽപ്രതനയുടെ മഥ
ന മത്തുതക്രതികളിവകൾ കേട്ടും- സമുദീർണ്ണവേദദര സുവിദീർണ്ണ
മായഹൃദി പരിപൂർണ്ണമായ ഭയമാൻ- അനഘനിജ ശയനമതി
ലനവരത ലാനമൊടു മധികതരമുഴറിയതി വിവശത കലൻ-
ഉല്പാതജാലമപി ദ്രസപ്തവും വളരെ യുല്പന്നമായതുകളാലേ-
എത്തുമിഹ മമ വിലയ മുൾത്തളിരിലിതി കരുതി നിദ്രയോരു
നിമിഷമണയാതേ- അതിരൂഢവൈരമൊടു നിജവൈരിയായവ
ന പ്രതികാരമാശ്രബത ചെയ്യാൻ- നിജഹിത മതിനഴറിയ ന
യനിപുണ ജനതയൊടു സഹ സുനയ സരണികളെ യനവധി
നിനച്ചും- ഏഷ്യന്തിരാം വലിയ നിദ്രയ്ക്കോരുക്കിയവ നല്ലോ
ലെ ജാഗരിതനായും- പട്ടികൾ നരികലമപി നിഷ്കരമലറിയര
വ മൊട്ടുകിടയിടയിൽ മുറും- സ്മൃതിപാകാളിയുടെ യുരഗീ
തിയാൽ സമയ മറിവാക്കിടുന്ന രജനീം താം- യുഗതുലിതസമ
യമിവ ഹൃദികരുതി യഴൽ പെരുകി യകമുകി യതുപൊഴുതു
കഥമപി നയിച്ചാൻ. ൧൧

സൃച്ഛൻ പ്രേമസിയായ പങ്കജിനിയേ
മട്ടിച്ചതായ് കാങ്കയാൽ
ശൈശ്വംപുണ്ടതികോപിയായതുവിധം
ശോണീഭവിച്ചോറവും
നിയ്ക്കതം രജനീശനേ പരിഭവി-
ച്ചല്ലോളിരുൾകൈശികം
യെയ്യുണ്ടോട്ടു പിടിച്ചഴിച്ചു രജനീം
മട്ടിച്ചു തേജോമയൻ.

൭൪

എന്ദ്രിമാശം വാറിയുണൊരു കരിവരവ-
നമസ്തുകേ പുശിവായുക്കും

സിന്ദൂരം വ്യാപ്തമാകുമ്പടി തദനലസ-
 നന്ധലത്വണ്ഡയാമാ
 ചന്ദ്രാംശുക്രിഷ്ണയാകം നളിനിയിലസുവേ
 ചേത്തതാം ഭൂരിപുണ്യാൽ
 തന്നേ പ്രാപിച്ച ലക്ഷ്മീഭരതധരമഹ-
 സ്സാലെ പോഷിച്ചുയന്നു.

൭൫

ഭംഗംകൂടാതെ കുല്ലാവധിയിലുയരമ-
 ഷാളികാഗജ്ജിതത്തേ
 മങ്ങിക്കും മല്ലതുല്യാവലിയുടെ നിനദം
 ഘോരമായ് പൊങ്ങിയപ്പോൾ
 രംഗം ചുറ്റിപ്പുറന്നു പുരജനപദവാ-
 സ്സുവൃതം ലോകരെല്ലാം
 തുംഗാഭോഗത്തൊട്ടുശീശരമനവധി മ-
 ഷങ്ങളുളങ്ങിച്ചു ഭംഗ്യാ.

൭൬

പിന്നത്തത്രൈവ കംസൻ കനകമയമഹാ
 സൌന്ദര്യമൊന്നിൽ കരേരി-
 ച്ചിന്നം സ്വപമാത്ര്യുത്യാദികളുടെ നടുവിൽ
 ഭീതനായാവസിച്ചാൻ
 നന്ദൻതാനും നൃപോക്ത്യാ പുനരുടനവിടെ-
 ചെന്നു കൃഷ്ണാനവാദാൽ
 തന്നേപേടിച്ചു ഗോപാലകപരിവൃതനാ-
 യേകമഞ്ചേ ചകാശേ.

൭൭

ചാഞ്ഞരൻ ക്രൂരകർമ്മാ, പടയിൽ വിരതനാം
 മുഷ്ടികൻ ധൃഷ്ടശീലൻ
 കൂടൻ കെന്ദിലുമുളളാൻ കുശലശലനമായ്
 പേശലൻ തോശലൻ താൻ
 മല്ലന്മാർ കൂററന്വേപ്യരികളുടെ മദം
 കൈക്കരുത്താൽ പൊടിച്ചോ-
 റെല്ലാം രംഗത്തെന്നോക്കി തപരിതമുപഗതാ
 യുദ്ധസന്നദ്ധവേഷാഃ.

൭൮

അഥ ഹലിയൊടുക്കൂടി പ്രാതരത്വമായ ശീഘ്രം
 ഗ്രഥിതഗളിതഭൂഷാവേഷദീപ്താംഗനായി

പുണ്യപടഹനാഭം കേട്ടു കൃഷ്ണൻ തദാനീം
കൃതകമാടഭിരഗഭഃ ശാമാസു പ്രതസ്മേ.

൭൯

൭൫൦.

നൂറു സഭഗവാൻ ചെന്നഥ വിപുലം രംഗഭാരമടഞ്ഞു
 വസന്തം. മന്ദേതരമായ് സ്വന്ദിച്ചീടിന ഭാനജനത്തിൻ സൗ
 രദ്യത്തിൽ കാംക്ഷപെരുത്തു കളിച്ചു പുള്ളും നളിപാളികളാൽ
 മണധിതഗണ്ഡം. മുഹൂരപി പൊക്കി പ്പരിചൊടു നീട്ടും തുമ്പി
 കൈകൊണ്ടെതിരിട്ടുമവരേ വമ്പൊടു സരസമിവാഹപയമാനം.
 പിന്നയുമതിനെ ചുറ്റിവളച്ചിട്ടു നതമായൊരു കൊമ്പിനുമുരടി
 ൽ കളിയൊടു കൂടി യമത്തുവതോത്താൽ. ഒററക്കൊമ്പു പറി
 യ്ക്കുംനേരം തൊററക്കൊമ്പനൊടൊരിരം താനെ നൂററത്തോടു
 നിനച്ചതുപോലേ പറിപ്പാനിവ സുന്നഹൃത്തം. അവിരളമിള
 കും ശ്രവണയുഗത്താൽ ചിറകുള്ളജന ധരണിധരത്തോ ടൊ
 ത്തുലസിയ്ക്കും മസ്തകവടിവാൽ. വിത്രാസത്തൊടു വിസ്മയവും പു
 ന രെല്ലാവർഷ്ഠ മുയത്തും ഭീമം. പൊന്നിൻചങ്ങല രണ്ടുവശ
 ത്തും മിന്നിത്തുഴുകുകൊണ്ടു തടിത്തോ ടൊന്നിച്ചുയരു നഭിനവ
 ജലദം തന്നിൽ കവരുന്നാഭം ഭധതം. മേത്തരമാകിന പട്ടുക
 ഉനവധി ചേത്തുചമച്ചോ രാസ്തരണത്താൽ തരുണാരുണരുടെ കി
 രണം തട്ടീട്ടുരുണിതമാകും മേരുഭാഗത്തൊടു കൂടിയിരിയ്ക്കുന്നഭയ
 ധരത്തിൻ മോടിയെ ചുഴുവൻതന്നെ ഭധാനം. ഭൃഷ്ടജനാധിപ
 ജനപമമതുപോൽ ഭാസ്യപനല്ലാവഗ്രഹ സഹിതം. നരവരന
 ടെയൊരു ഫമ്ബുവരംപോൽ സുരചിരകക്ഷ്യാ ശോഭിതപാശം.
 ക്ഷണദാസമയം പോലേപേമാക ശാലിനമപി നൽ കരഭോ
 പേതം. പ്രതിമാനാധിക ശോഭാവഹമ പുപ്രതിമാന സുശോ
 ഭാമഹിതം. മന്ദരവപുഷമഹാപി നിതാന്ത മന്ദരവപുഷ, മദാ
 ന്തമദത്താ ലസ്യതപുണ്ടു ജനത്തു കളുത്തും ഹിംസിപ്പാനപി വാ
 ബുമാവന്തം. “ഭ്രാന്തുപിടിച്ചോരു ഭാനധിതാ മാം കൂട്ടാക്കുന്നി ല്ല

രികത്താരം വന്നിടയതെ,, നിങ്ങളിനെ പലവക ഘോഷിച്ചുയി
കും രോഷത്തോടേ ദണ്ഡം തോട്ടിയ മേന്തിക്കച്ചിൽ ദണ്ഡപ്പെ
ട്ടൊരു ഹസ്തിപവരനൊരു വണ്ണമടക്കി നിറുത്തും വീരം പേടി
ച്ചോടും ജനതതിയാലതി കെന്തുക്കമോടു വിലോകിതനാകും. ക
വലയപൂവ്ക മാപീഡംതം കവലയനയനൻ കണ്ടു കരീന്ദ്രം

കൂട്ടാക്കാത്തങ്ങരിക്കിലുടനേ ചെന്നു പങ്കേരുമാക്കുൻ
പുഷ്പാക്ഷേപം സപദി ചലു യന്താവിനോടേവമുചേ
ദുഷ്ടാത്മാവേ! ദിരദനെ ഇതോ മാറുകല്ലെങ്കിലിപ്പോൾ
തിട്ടം നിന്നേ ഗ്നജമപി! ഹനിയ്ക്കുന്നു ഞാൻ ദുർമ്മദാസ്യം. വൃ

നേക്കിലിന്നഹഹ കൃത്യമുൾനിവ
മത്തവാരണമിതോടു നീ
നോക്കനോക്കടനെ ധർമ്മജപുര
മത്തവാരണമതിൽ പെട്ടും
ഇതമമോതി യതികോപിയായ് സപദി
ഹസ്തിപൻ ഗജമചോദയൽ
സതപരം സ ഹരിയേപ്പിടിച്ചു ഗജ-
രാജനം നിജ ഭുജേന താ.

വൃ൪

തെറ്റിക്കടന്നുടനവന്റെ കരത്തിൽനിന്നു്
നെറ്റിയ്ക്കുടിച്ചു ഹരിയക്കരിയെക്കരത്താൽ
എറ്റിച്ചിപ്പിറ്റിനു പിന്നയുമാഗ്രഹിച്ചു
ചുറ്റുന്നവന്റെ ചരണേഷു കളിച്ചൊളിച്ചാൻ. വൃ

വേദങ്ങളിൽ ദ്രുഥമിവാമ ഗഭീരവേദീ
പാദങ്ങളും നാലിലു മൊളിച്ചുമരുന്ന ദേവം
മോദാദതീവ സുവിരോണ കൃതപ്രയാസോ-
പ്യാദാതുമാക്കരി ശശാക ന യോഗിപോലേ.

വൃ൩

നാഗാരിവാഹനമ ബാലധിയിൽ പിടിച്ചാ-
നാഗാധിരാജനെ വലിച്ചു കരദയത്താൽ
നാഗേശനാം കയർ പിടിച്ചു പുരാ സലീലം
വേഗേന മന്ദമധരണീധര മെന്നപോലെ.

വൃ൪

ചുറ്റിഴ്ത്തിച്ചിരുന്ന ജഗന്നിവാസൻ
പററി കപചിൽ കപചിദിയുടെ കളിക്കുമപ്പോൾ
കാറ്റിൻ കരഞ്ഞാടിക്കേന്ദ്ര മലയുടെ ചുറ്റും
പറന്ന മേഘമുറിച്ചോലെ വിളങ്ങി കൃഷ്ണൻ. ൮൫

താഴാത്ത ചാതുരികൾ മെഴുവിലണിഞ്ഞ ഭവൻ
താഴത്തുവീണുന്നതുവിധം മറിയുന്നനേരം
ഉഴിയുടെ കത്തിയ രേങ്ങളെയുലരിപ്പാ-
നായക്കുരീന്ദ്രനതിവേലകൾ വേണ്ടി വന്നു. ൮൬

കെല്ലേറും ഹരി യെപ്പോ-ളേറുപ്പിച്ചോ ഹസ്തിയിങ്കലവശതയ
കാളിവരൻ വീണ തദാ-കുടിനിയിൽ ദിനനതനവേദനയാൽ.

മണ്ണിൽ ഭരദോളിലുനട്ടുള ഗിരിസമമായ്
പുണ്ടി ദന്താവളത്തേ
ഭണ്ഡിച്ചേകാംശ്രീയാലേ ഹരിരഥ രണം
രണ്ടുമാമരിച്ചു ഭോക്താം
ഭണ്ഡംപോൽ ദന്തമേകം ഹലധരന തദാ
നരകി മരേന്ദ്രകൊണ്ടാ-
ച്ചണ്ഡം വേതണ്ഡമായോരണനയമുടനേ
ധർമ്മരാജനാമേകി. ൮൭

തം സപദി ദന്തവരമംസമതിലേന്തി-
ക്കംസരിപുരന്തകനശാന്തഛേദയാനാം
രംഗഭൂവി ചെന്നു പുനരംഗഭവകാന്ത്യാ-
സ്തുഗത കുറച്ചുരചികൊണ്ടു അചിരാംഗൻ. ൮൮
തത്താദൃഗ്വികൃമത്തെ പ്പല പല നിജ കൃ-
ത്യങ്ങളാൽ ബോധ്യമാക്കു-
ന്നത്താർമാതിന്റെ കാനതം കമലനയന-
മൊന്നാമതായിക്ഷമാണൻ
പൃത്ഥ്വിശൻ തന്യ വിദ്യല്ലടലചടലമാ-
രംഗഭീഷ്മിപ്രജംവ-
ന്നെത്തിത്താഡിച്ച നേത്രത്തൊടു മുതസമനായ്
തീൻ താനേ തദാനീം. ൮൯

ശ്ലോകം.

രമനതമംസേ വിവിചിതനേനം. ലളിതശശാങ്കകലാകി
 തവിലസ നീലവലാഹകുഞ്ചിതവിലാസം. നിഹതമതംഗജ
 ശോണിതശകലൈ രാചിതസുഷാ മോഹനദോരം. കിഞ്ചിദ്രദ
 ണ്ചിതഘർകണത്താ ലഞ്ചിതസുന്ദരവദനസരോജം. നിഖിലജ
 നാനാം നയനാനന്ദം നഹം ദേവകി തന്നടെനന്ദന മഗ്രജസ
 ഹിതം വ്യഗ്രതയന്ത്രേ മദ്ധ്യേരഗം സംഗതനായിഞ്ചലാഹോ
 ങ്ക കണ്ടദശായാം. സകലജനങ്ങളു മവരുടെ ജനം സഹലാ
 ദാനീ മെന്മനനച്ചു. മനസിതദീയം മാഹാത്മ്യത്തെ മുഹൂരപി
 ചിന്തിച്ചതിനാലുരടം രോമാഞ്ചത്താലഞ്ചിതരായി ട്രന്യോന്യം
 പുനരിങ്ങിനെ ചൊന്നാർ. _൧൩

ദേവൻ ത്രൈലോക്യസൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയകൃദിവൻ
 ഭക്തരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി-
 ദ്രേവക്യാഃ പുത്രനായിത്തദാ ജനകനാൽ
 നീതനായ് നന്ദഗേഹം
 ഇച്ഛയ്യാൻതന്നെ പിന്നെ പ്രഥിതജ്ജബലാൻ
 ദാനവേന്ദ്രാൻ കൃതാന്ത-
 നപ്റ്റിച്ചാൻ പൂതനാ, വാസുക, ശകട, തൃണാ-
 വത്, കേശി, പ്രധാനാൻ. _൧൪

രക്ഷിച്ചാനേഷ ദാവാൽ കൃപയാടു കളികാ-
 ലത്തു ഗോഗോപവത്സം
 ശിക്ഷിച്ചുക്കാപിയാഖ്യം ഭൂജഗവരമിവൻ
 ദുഷ്ടഭാരം കുറച്ചാൻ
 രക്ഷിച്ചാനേഷ ഘോഷം ഹരിയുടെ വികൃതേ-
 സ്സപ്തരാത്രം ധൃതാദിഃ
 സാക്ഷാലിഷാഞ്ചവൻതാൻ വിധിമമ്മഹര-
 നായയാ വത്സചെന്ത്യേ. _൧൫

ഇദ്ദേഹത്തിലതീവ രാഗിണികളാം
 ഗോപാലസീമന്തിനീ-

റിദ്രേഹം ബഹുവായ് ചമച്ചു യമുനാ-
 ക്രലേ രമിപ്പിച്ചുവോ!
 ഇദ്രേഹം നിഖിലാരിവക്ത്രമിനിമേൽ
 നിശ്ശേഷമാക്കും ജവാ-
 ലിദ്രേഹത്തൊടു ചേന്നൊരീ യദുകലേ-
 വധിയ്ക്കുമല്ലെപ്പോ.

൯൩

ഇതയിത പൂർവ്വജോസ്യ ഹലഭൃത്തിവനാൽ ഹതനാ-
 യതുലബലൻ രൂപംബനഥ ധേനകനപ്യസുരൻ
 അതിസുകൃതത്തിനാൽ നയനഗോചരരായിഹ നഃ
 കതുകമയത്തിടുനിവ രസജനഭീതികരത.

൯൪

ഇത്ഥം രംഗനിവാസി ലോകമരുളും നേരത്തു ചാഞ്ഞരന-
 ഞ്ജിത്തിത്തോയഭമണ്ഡലാരവനിഭം ഭാഷിച്ചു മല്ലുവുളിഃ
 ഭോ ഭാമോഭര! ഭോ ഹലായുധ! നിയുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങിൻക്ഷണം
 ഭൂപാൻ കാണമതിനായ് തുനിഞ്ഞുമാരവനഃസ്യ പ്രിയംചെയ്തനാം.

വന്നാലും ലഘു നന്ദനന്ദന! ഭവോ-
 നെന്നോടു യുദ്ധത്തിനായ്
 ചേന്നീട്ടിഹ മുഷ്ടികേന ഹലിയും
 കാണട്ടിതെല്ലാവരും
 ജന്മത്തിന്നു സമർത്ഥനേവ നിരതം
 നീ ശീശ്രമേകാകിയായ്-
 തന്നേ നാഗസഹസ്രതുല്യബലമാം
 നാഗം വിമർദ്ദിക്കയാൽ.

൯൩

ബാലാവായാ മസുകലബലൈ ള്ളമാഭ്യം യുവാഭ്യം
 നാലം ശോഭും കഥമസമയോ ശ്യാജ്യമാകന്നു ജന്മം
 എന്നാലും കേൾ തദപി തന്നവോ ഭൂപനേതിഷ്ഠമെന്നാ-
 ലെന്നക്ഷയാജൻ സഹജസഹിതൻ സംയുഗത്തിന്നൊരുങ്ങിൻ

ചാഞ്ഞ രമുഷ്ടികന്മാർ - ചേന്നുതദാനീം മരിച്ചു മല്ലന്മാർ
 മേദരബലധൂർ്വ്വഹരാം - യാദവപുംഗവമുകന്ദരാമാഭ്യം.

൯൩

കണ്ടാലും ബത മല്ലവീരരധികം
 കോപത്തൊടീബാലരേ
 വീണ്ടും നേർത്തു തടുത്തിടുന്നു ശശകേര
 ഹാഹന്ത! സിംഹങ്ങൾപോൽ
 നിന്ദിയ്ക്കുന്നിഹ ഭോജരാജനുടെ യീ-
 വമ്പിച്ച ധർമ്മത്തിനേ
 നന്ദിച്ചായതു കണ്ടുകൊണ്ടുമരുവു
 ദുഷ്ടാഞ്ച ഗോഷ്ടീമിമാം.

൧൦൦

ചഞ്ചൽ പീലിഗണങ്ങളാൽ വിലസുത-
 കേശത്തൊടും കാൺകെടോ!
 കിഞ്ചിൽ സ്വേദകണങ്ങളോടു മലയു
 കൃഷ്ണൻറ വക്ത്രാംബുജം
 എൻചിത്തം പിളരുന്നപോലെ വലയു-
 ന്നെന്നം വിലോകിയ്ക്കയാൽ
 കിഞ്ചിൽ സ്ഥാതുമിഹാശു പോവതിനു മി-
 ന്നാഹാ ന ശക്തനോമി ഞാൻ.

൧൦൧

ഇവണ്ണമായവരറച്ചു കരഞ്ഞു ഹാഹാ-
 രാവംകലന്റളുമമ്മൊഴി കേട്ടനേരം
 കാരാഗൃഹത്തിൽ മരുവുന്ന പിതാക്കൾ പുത്ര-
 ങ്ങരേനിനച്ചുനതപിച്ചതി നററമുണ്ടോ?.

൧൦൨

ഘോരം മുഷ്ടിനിപാതമൊന്നു ഭഗവ-
 ദപക്ഷസ്സിലെത്തിത്തദാ
 സ്തേരാസ്യത്തൊടു ഭോജരാജനതിനേ
 മാനിയ്ക്കയും ചെയ്തയാൽ
 ചേരും രോഷലവേന കിഞ്ചിദഭരണീ-
 ഭൂതസ്വനേത്രാന്തനാ-
 യാരംഭിച്ചരിമട്ടുനത്തിനു രമാ-
 നാഥൻ തഥാ രാമനം.

൧൦൩

നേരിട്ടെത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടഥ യദുപതി ചാ-
 ണ്ഠരവീരം ചുഴറും
 നേരതാൻ ചോരതുപ്പിച്ചധിഗതമൃതിയാ-
 ക്കീട്ടു താഴത്തു തള്ളി

ഭൂരം മുഷ്ടിപ്രഹാരമെടുത്തുസലിയുടനേ
 മുഷ്ടികം നഷ്ടമാക്കീ
 വേരറ്റുഴീരുഹങ്ങൾ മറിയുതതുവിധം
 വീണ തെറ്റ മല്ലവീരന്തെ.

൧൦൩

അനന്തരം തടുത്തൊതുത്ത കൂടനെന്ന മല്ലനേ
 ഹനിച്ചു സീരി നിന്ദയോടു സവ്യമുഷ്ടിയാലുടൻ
 ജനാദ്രന്തൻ ശലം തഥാ ച തോശലഞ്ച കാൽകളാൽ
 തനിച്ചുടിച്ചു മസ്തകം പൊടിച്ചു വീഴ്ത്തി തൽക്ഷണം.

ഗദ്യം.

ചില്ലറപിന്നെ ശ്ലേഷിച്ചീടുന്ന മല്ലന്മാരായ മധമന്മാരേ പൂ
 ജാരത്താൽ തന്നെ തട്ടിപ്പുകജനാഭൻ ദൂരത്താക്കി. ആശ്രവിള
 ച്ചു വയസ്യന്മാരാം ഗോപന്മാരേ യവരൊടുക്കൂടി ബുലരാമനമ
 യ് സപാത്മാരാമൻ. പടപടയിടറും പടഹാവലിയുടെ താളംപേ
 ലെ ചുവടുചവട്ടി ബ്ദംഗികലന്നാരംഗതലത്തിൽ കോമളമ
 യിക്കളിതുടരുമ്പോൾ. തത്താദ്രശമാം പുരുഷോത്തമനുടെ കൃത്യ
 കണ്ടു സമസ്തജനങ്ങളു മാശ്ചയ്യപ്പെട്ടുളവില്ലാതേ വളരും മോദ
 കരളിൽ തേടി കൊള്ളാം കൊള്ളാമെന്നരുളുമ്പോൾ. രോഷ
 രത്താൽ ധഷിതമതിയായ് ഭോജമഹീപതി യുടനേതന്നെ പ
 ണിയുയർത്തി പ്പടഹാദികളുടെ ഘോഷം “മതി, മതി,” യെന്ന
 തടുത്തു രൂക്ഷതരം പുനരിങ്ങിനെ ചൊന്നാൻ.

൧൧

ഇക്കാണപ്പെട്ട ഗോപാധമശിശുയുഗളം
 നിദ്രയം മദ്രയിതപാ
 ചിക്കെന്നാട്ടി പ്പുറത്താഴിവിനിവരുടെ ക-
 ന്നേപിടിച്ചെന്റെറ ഗേഹാൽ
 മുഷ്ടന്മാരായ ഗോപാലകരുടെ ധനമെ-
 ല്ലാം ബലാ ദുഃഖരിപ്പിൻ
 ധിക്കാരം കൂടുമേഷാം പരിവൃദ്ധമിവനേ
 പാശമിട്ടാശ്ര കെട്ടിൻ.

൧൦൪

മുഷ്ടേഭം വസുദേവനെ ഭൂതതരം
 ഹിംസിയ്ക്കുവിൻ ഭർമ്മതിം
 തക്കിയ്ക്കേണ്ട യദുകുളേയമപരാ-
 നസൂദിഷൽ പക്ഷഗാൻ
 ദുഷ്ടാഗ്രേസരമുഗ്രസേനമപി തം
 ശീശ്രൂം ഹനിപ്പിൻ ദയ-
 യ്ക്കാട്ടും നിങ്ങളുധീനരാകരുതിവൻ
 മൽതാരനെന്നോക്കയാൽ.

൧൦൭

ഇതഥം കംസനദാനരോഷപരദം
 ഭൂയോപി ലോഭിയാവേ
 ശ്രുതയാ താനഹിതാപകാരകമഹാ-
 വീര്യൻ യദശ്രീപതിഃ
 അഭോപത്തൊടു മുൽപ്പവിച്ചു ഗരുഡൻ
 പ്രോത്തുംഗമാം ശൈലരാഹം
 ശ്രൂടം പോൽ വിനതാതിഭഞ്ജനകരൻ
 സൗധം തമാശ്രുഡവാൻ.

൧൦൮

ചാടിക്കുതിച്ചുരികിലെത്തിയ തന്റെ കാലം
 മേടയ്ക്കകത്തു പുരതഃ പ്രസചീക്ഷ്യ കൃഷ്ണം
 പീഠത്തിൽനിന്നടനെശീരഥം ഭോജരാജൻ
 ചേടഞ്ച വസുഗമപി കയ്യിലെടുത്തു ഭീമെന്ത.

൧൦൯

അത്യഗ്രമാമസി മുഴറുകകൊണ്ടു കോപാൽ
 കുത്തിജ്ജ്വലിച്ചവരുമു പ്പുരദം പുരാണം
 വസ്രുക്കുടംകൊണ്ടനലഭോനെയെന്നപോലും
 പുതമീശനാതു മടയൻ തടയാൻ തുടങ്ങി.

൧൧൦

ഉന്മൂക്കെടുക്കുമെന്നെപ്പിടിപെട്ടു ശീശ്രൂം
 ഞെക്കിപ്പൊടിപ്പുഖില സന്ധികളും കരളും
 ആശോഭം രംഗഭാഗി മേടയിൽനിന്നു തള്ളി
 വിചാമരൻ തനിയെചാടി യവന്റെ നെഞ്ചിൽ. ൧൧൧

കാഷ്ടേ കൃഷ്ണൻ കിട്ടിയ ചെന്നുനന്നു കൃഷ്ണൻ
 വജ്രൻ കൃഷ്ണൻ ദേവ്യാമാദോഷ കൃഷ്ണൻ

ഇതരം ശക്തൻ കൃഷ്ണനെനോക്കയാൽ താൻ
 തന്മായുജ്ഞം പൂണ്ടവൻ ധന്യധന്യൻ. ൧൧൩

അപ്പോൾ ബ്രഹ്മാണഡമുറംചേർന്നവനുടെ ഗുരുഭാ-
 രത്തിനാൽ ഭൂഗനനാകം
 സപ്പേന്ദ്രാൽ തൊറിമാരും ധരണിയിലുഴറി-
 ള്യാഞ്ഞ ദേവൈവിമുക്തം
 കംസലപംസാൽ പ്രതോദിമുഴലുമമരിമാർ
 തൻമുഖാബ്ജത്തിൽനിന്നു-
 സ്രംസിയ്ക്കും മന്ദമാസാഭധികസൃഷ്ടമാം
 പുഷ്പവർഷം പതിച്ചു. ൧൧൩

പിന്നെകൊണ്ടി കംസാനജരുടെനെതിരി-
 ള്ളെടുപേർ നിഷ്കന്മാ-
 ളൊന്നിച്ചേതാൻ ഹനിപ്പൂ രിപുകലഭയല-
 ളാരവെന രാമകൃഷ്ണന
 കാഭീന്ദ്രമാർഷ്ക കണ്ണങ്ങളിലധികതരം
 പീഡയേററിപ്പിളർക്കും
 ഗംഭീരാഭാവമോടെ മൃഗപതികൾ ബലാൽ
 ജംബുകാനെന്നപോലെ. ൧൧൪

ദീനതലം കലരുന്ന ദാരജനത-
 യ്ക്കുശ്യാസമേകിപ്പെരു-
 ത്താനന്ദക്കടലിൽ കളിച്ചു ജനക-
 നാരേ വണങ്ങിപ്പനഃ
 സ്ഥാനത്താഹുകനേയിരുത്തി റുപതേ-
 ള്ളോപാലനാഥം പരം
 മാനിച്ചാത്തഗൃഹത്തിലേക്കു ഗമയാ-
 മാസ പ്രഭുണ്മാം പ്രഭു. ൧൧൫

ഭക്തർക്കുവേണ്ട മഖിലാതികളെ ഹനിപ്പും
 മുത്തേകിയും സകലജീവനിയ്യുമേറും
 താതാഗ്രജന സഹിതൻ മധുരാപുരത്തിൽ
 പാർത്തൻ പ്രഹൃഷ്ടനായിയായ് പതിവിദിരായാ. ൧൧൫

നിമ്മിച്ച ഞാനിതുവിധം മലയാളഭാഷാ-
 സമ്മിശ്രമാകിയൊരു കംസവധാഖ്യചാപു
 സമ്മോദമോടിതിനെ നോക്കി മഹാജനങ്ങൾ
 നമ്മിൽ കനിഞ്ഞു പിഴുതീർത്തരുളട്ടെ ഭദ്രം.

കേരളീയഭാഷാകംസവധാപു

സ ന്യൂ റ്റം .

ശ്രമേന്തു.

